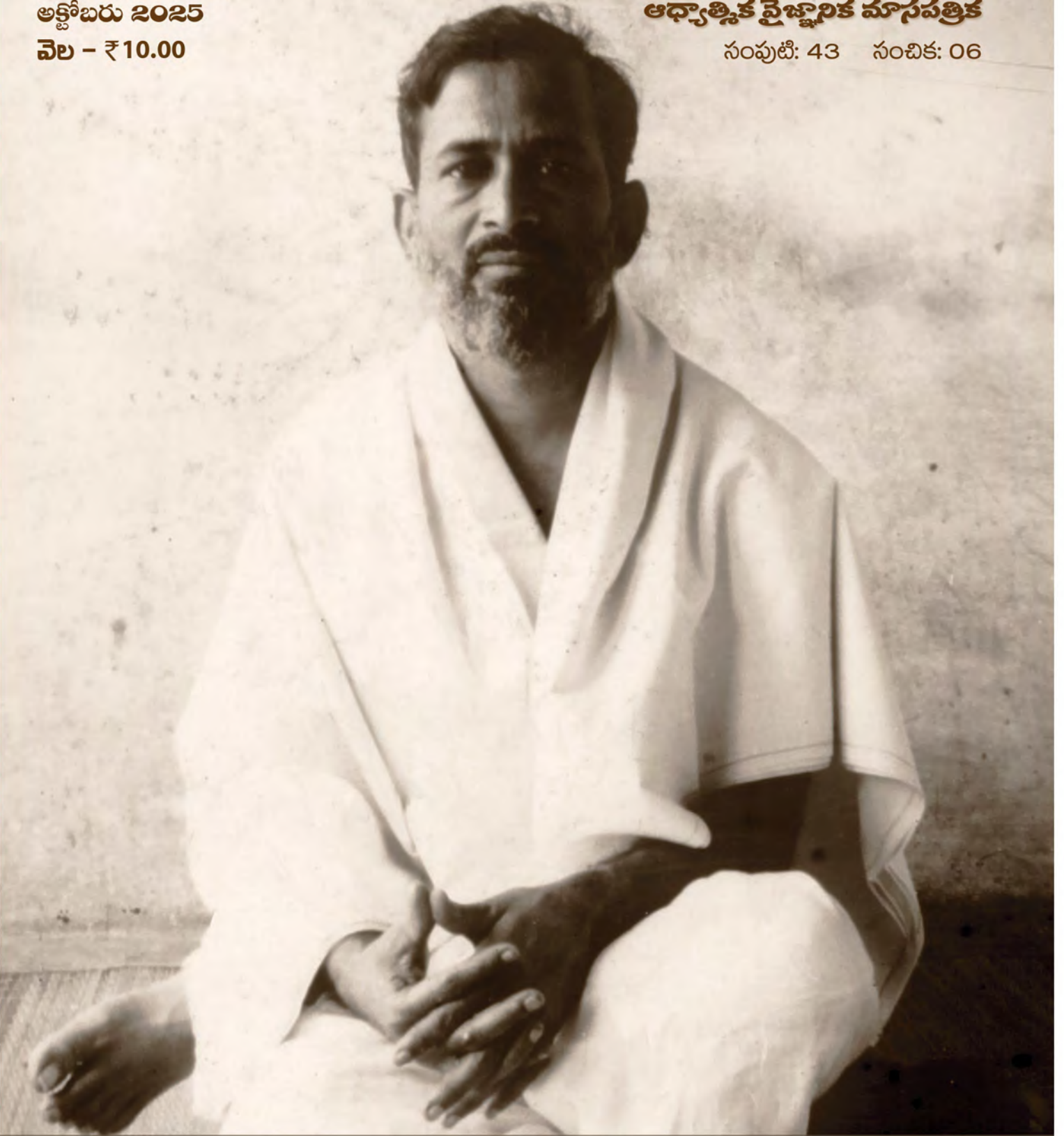

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026
REGD.NO. 37926/83
ESTABLISHED : 1983
అక్టోబరు 2025
వెల - ₹10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సంపుటి: 43 సంచిక: 06

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల జయంతి

అక్టోబరు 28, 2025(తిథి)

అక్టోబరు 30, 2025

ఈ నెల పండుగలు

అక్టోబరు 01 - పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి జన్మదినోత్సవము

అక్టోబరు 02 - విజయదశమి [శిరిడీ సాయినాథ మహారాజ్ ఆరాధనా మహోత్సవము]

అక్టోబరు 16 - శ్రీ నాంపల్లి బాబా ఆరాధన [తిథి ఆశ్వయుజ బహుళ దశమి]

అక్టోబరు 21 - దీపావళి

అక్టోబరు 22 - శ్రీ రంగన్న బాబుగారి ఆరాధన [తిథి-కార్తీక శుద్ధ పాడ్యమి]

అక్టోబరు 28 - పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల జయంతి [తిథి కార్తీక శుద్ధ సప్తమి]

అక్టోబరు 30 - పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల జయంతి

పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి జన్మదినోత్సవము

అక్టోబరు 01, 2025

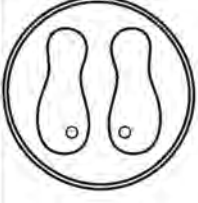
శ్రీ శిరిడి సాయిబాబా

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

మన సమాజమంతా అంధకార బంధురంగా, మతకలహాలు, మతమార్పిడిలు, వర్ణసంబంధమైన అలజడులతో నిండియున్న ఈ సమయంలో విజయజ్యోతి మిణుకు మిణుకు మంటూ మనకు విజయదశమి రూపంలో ఆశాజ్యోతిని చూపుతోంది. కారణం అది మహాత్ములలోకెల్లా తలమానికమైన శ్రీ శిరిడి సాయిబాబా

మహాసమాధి చెందిన రోజు. ప్రతి సంవత్సరం భక్తులు ఆ రోజున ఆయన పుణ్యతిథి జరుపుకొని వారి హృదయాలలో ఆయన నాటిన నిజమైన మానవతా బీజాలను చక్కని స్మృతులనూ సంరక్షించుకునే రోజు అది.

మహారాష్ట్ర దేశంలో అహ్మద్ నగర్ జిల్లాలోని అతి కుగ్రామమైన శిరిడి గ్రామ పొలిమేరలో సం॥1854

సాయిబాబా

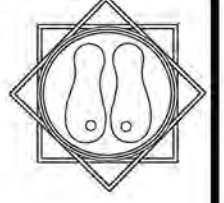
ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి: 43

అక్టోబరు - 2025

సంచిక: 06

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక పత్రిక, మన "సాయిబాబా"

విషయ సూచిక

01.	శ్రీ శిరిడి సాయిబాబా	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	సేవ ఎలా చేసుకోవాలి?	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
03.	'కృతజ్ఞత' అనేది ఒక దైవీగుణం' - అన్నారూ మాతృశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	11
04.	సద్గురు జననం అమూల్యం	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	15
05.	అవ్యాజ ప్రేమావతారుడు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	19
06.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీ కుండ్రపు నరసింహేశ్వరరావు	24
07.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ రఘురామరాజు	27

అక్టోబరు నెలలో విజయదశమి (శ్రీ శిరిడి సాయిబాబా పుణ్యతిథి) మరియు పూజ్య గురు దంపతుల జన్మదినోత్సవాలు రావడం వల్ల సాయిబాబా మాసపత్రికను ప్రత్యేక సంచికగా వెలువరిస్తున్నాము. స్థలాభావం వలన మాతృదేవి స్మృతులు శీర్షిక మరియు ధారావాహికలైన పరిప్రశ్న, వార్తాలాపము, బుద్ధ ధ్యాన హృదయము, భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ, శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు ఈ సంచికలో ప్రచురించబడడం లేదు.

- ఎడిటర్

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Kondaiah Bunk Street, Kothapeta,
Ongole, Prakasam District, A.P. - 523002
Phone No. 08592 233271
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00

సంవత్సర చందా : ₹100-00

సాయిబాబా పత్రికలో వెలువడే వ్యాసాలకు, అభిప్రాయాలకు ఆయా రచయితలే బాధ్యులు.

ప్రాంతంలో ఒకరోజున ఒక వేపచెట్టు క్రింద 16 సం॥ల యువకునివలె కూర్చొని మొదట ప్రకటమైనారు శిరిడీ సాయిబాబా. వారి ఊరు, పేరు, కులము, మతము, తల్లిదండ్రులు మొదలైన వివరాలు ఎవరికీ తెలియదు. ఎందరడిగినా చెప్పక చిరునవ్వుతో దాటవేసేవారు. ఎప్పుడూ ‘అల్లామాలిక్’ (దైవమే ప్రభువు) అని స్మరిస్తూ, అయిదిళ్ళ దగ్గర భిక్ష చేస్తూ, శీతోష్ణాలను లెక్కచేయక అహోరాత్రులూ ఆ చెట్టు మొదట్లో కనిపించేవారు. ఆర్తులు నమస్కరిస్తే “అల్లా అచ్చాకరేగా” అని ఆశీర్వాదించేవారు. ఇక అది రామబాణమై రక్షించేది. ఒకప్పుడు మౌనం వహించేవారు లేక “అల్లా అనుమతించలేదు” అనేవారు.

ఒకసారి వర్షాలు తీవ్రంగా ఉన్నప్పుడు భక్తుల బలవంతంపై గ్రామములోని పాడుబడ్డ మశీదులో

నివసించ నారంభించారు. దానికి ‘ద్వారకామాయి’ అని పేరుపెట్టారు. అందు తూర్పువైపున నిరతాగ్నిని, మసీదు ఎదుట తులసిని ప్రతిష్ఠించి, తాము ఉత్తరంగా కూర్చోనేవారు. సుమారు 60 సం॥లు తమ అవతార కార్యాన్ని కొనసాగించారు. సాంప్రదాయకులైన ముస్లిములొచ్చినపుడు అరబ్బీలో ఖురాన్ నుండి వాక్యాలుచెప్పి వారి సాంప్రదాయం ప్రకారం ఆత్మపథంలో నడిపించేవారు. రంజాన్, మొహరమ్ వంటి వేడుకలు జరుపుకోమని ప్రోత్సహించేవారు. వారు నివేదన తెచ్చినపుడు ‘ఫాతిహా’ చదివేవారు, స్థానికమైన ముస్లిముల విశ్రాంతి గృహమైన తాకియాకు వెళ్ళి రాత్రులందు ఫకీర్లతో కలిపి గజ్జకట్టి నృత్యంచేస్తూ అరబ్బీ పార్సీ భాషలలోని భక్తి గీతాలను, కబీరు వంటి మహనీయుల తత్వాలను కూడా పాడేవారు. తాను పేదఫకీరుననీ అల్లాయొక్క బానిసను మాత్రమేనని చెప్పేవారు. అబ్దుల్లా, బడేబాబా, అబ్బాశేట్, ఇమాంబాయి మొ॥న సాధువులను ఇస్లాం సాంప్రదాయానుసారం కృతార్థులను చేశారు. హజరత్ తాజుద్దీన్ బాబా, దర్వేష్షా, బన్నేమియా, షంషుద్దీన్ వంటి ముస్లిం సిద్ధపురుషులు శ్రీసాయిని గొప్ప జెలియాగా తలచి తమ శిష్యులను వారి దర్శనార్థం పంపేవారు.

పై కారణాలుగా ఆయనను ముస్లిం అనుకొందామా అంటే, హిందువులచేత రామ నవమి, గురుపూర్ణిమ (వ్యాసపూర్ణిమ) దత్తజయంతి జరిపించడమే కాక వారి చేత వేదాలు, పంచదశి, భగవద్గీత, భాగవతము వంటి గ్రంథాలను చదివించేవారు. రాముడు, మారుతి, దత్తాత్రేయులవారు, గణపతి, విఠలుడు మొ॥న దేవతల రూపంలో ఆయా భక్తులకు దర్శనమిచ్చి తామే సకల దేవతలు అని నిరూపించారు. నైషిక బ్రహ్మచారిగా అగ్నిని సేవిస్తూ పంచ భిక్షతో జీవించారు. భాష్యత్రయంలో భగవద్గీతను కాచి వడబోసిన పండితుని విద్యాగర్వభంగం చేసి కీలకమైన ఒక శ్లోకానికి

వినూత్నమైన వ్యాఖ్యనిచ్చారు. నాడు, పూర్వము కూడ హిందూ, ముస్లిం సాంప్రదాయాలలో వెలసిన మహనీయులందరూ తన రూపమేనని దర్శనపూర్వకంగా నిరూపించారు. ఏ జీవిని హింసించినా, ఆదరించినా అది తమకే చెందుతుందని కూడ నిదర్శనమిచ్చారు. ఆరాధ్యములైన 'నిర్జీవ' ప్రతిమలు కూడ తమ రూపమేనని నిరూపించారు. సర్వకాల సర్వావస్థలయందూ తన భక్తుల బాహ్యంతరాలలో ఎక్కడ ఏమి జరుగుతున్నా అది ఆయనకు తెలిసేది. అందుకే హిందూమహనీయులు ఆయనను సంపూర్ణ దత్తాత్రేయ అవతారమనీ, మహనీయులనే మణులలోకెల్లా కోహిసూర్ వంటివాడని స్తుతించారు. ఎందరో క్రైస్తవ, పార్శీ, హిందూ, జైన మతస్థులకు కూడ దివ్యానుభవాలను ప్రసాదించి ఉద్ధరించారు. అక్బర్ వంటి చక్రవర్తులు, కబీరువంటి మహనీయులు ఎటువంటి సర్వమత సామరస్యం కోసం కష్టించారో - అట్టి కృషి ఫలితంగా మానవజాతి అనే మహావృక్షానికి పండిన ఆధ్యాత్మిక ఫలమా శ్రీసాయి అనిపిస్తుంది. ఆత్మ సర్వగతమనీ కనుక జీవకారుణ్యము, మత సామరస్యమూ మన ధర్మాలని వాచాకాక అనుభవ పూర్వకంగా నిరూపించిన దివ్యపురుషుడు సాయిబాబా.

భక్తులు ఆయనైంతగా కొలిచినా ఆయన పేద ఫకీరుగానే వ్యవహరించారు. 60 సం॥లలో ఒక్కసారి కూడ భక్తులు తమను ఊరేగించడానికి ఆయన సమ్మతించలేదు. నిత్యమూ భక్తులనుండి సమకూడిన 4,5 వందల రూపాయలను సూర్యాస్తమయ్యేసరికి పేదలకు పంచియిచ్చి పంచభిక్ష నాశ్రయించిన పరమవైరాగ్యమూర్తి. కోటీశ్వరులూ, నిరుపేదలూ, నోరులేని జీవులు వీటన్నిటికీ ఆయన దర్బారులో ఒకే స్థానముండేది. భక్తులకూ వారికీ మధ్య ఎటువంటి మధ్యవర్తులూ వుండేవారు కాదు. క్షుద్రమైన శక్తి ప్రదర్శనను ఆయన నిరసించారు. పైనచెప్పిన ధర్మాలను బోధించే దివ్య లీలలు ఆయన సంకల్పించకనే సంభవించేవి. కేవలం భక్తుల

నాశ్చర్యపరచి తమ ఆధిక్యం చాటుకొనే లీలలను ఆయన వేశ్యతో ముద్దులాటగా పరిగణించారు.

ఇలా 60 సం॥లు శిరిడీ యందే నివసించి, సం॥1918 అక్టోబరు నెలలో విజయదశమి నాడు మధ్యాహ్నం గం॥2-30ని॥లకు సాయి శరీరాన్ని త్యజించారు. అయినప్పటికీ వారి వాగ్దానం ప్రకారం ఎందరికో నేటికీ తమ స్థూలదేహంతో గానీ, స్వప్నంలో గానీ దర్శనమిస్తూ భక్తులను రక్షిస్తున్నారు. వారి ప్రత్యక్ష సన్నిధిలో నాడెలా సర్వమతస్థులూ కలిసి అన్ని మతాల వేడుకలు జరుపుకున్నారో అలానే నేడు కూడ జరుగుతోంది. ఇటువంటి మహనీయుని చరిత్ర, బోధలను పరిశీలించడం నేటి సమాజానికెంతో ఆవశ్యకం. కులమత కలహాలు, వికృతమైన వర్ణవ్యవస్థవంటివి ప్రజల హృదయాల నుండి తొలగించబడడానికి ఇది చక్కటి సాధనము. మన ధర్మశాస్త్రాలు ధర్మసందేహం కలిగినప్పుడు ఆత్మవేత్తల బోధలను, ఆచరణలనూ ధృవతారగా తీసుకోవలసివస్తుందని; అట్టిగురువుల వాక్యాలకు, శాస్త్రానికీ వైరుధ్యమేర్పడినప్పుడు శాస్త్రాన్ని విడచి మహనీయుల ఆచరణ, బోధనలకే ప్రాధాన్యమివ్వాలని చెబుతాయి. ఈ ధర్మాన్ననుసరించి ఛాందసులు నడుచుకున్నట్లయితే ఈనాడు మన సమాజమెదుర్కొంటున్న సమస్యలెన్నో ఉత్పన్నమయ్యేవే కావు. ఈ సత్యాన్ని విస్మరించినా, కాలం దైవ స్వరూపం కనుక నేటి ఆచార్యులనూ, పీఠాధిపతులనూ తమ వైఖరిని మార్చుకొని నిజమైన ధర్మాన్ని గుర్తించేలా చేస్తున్నాయి. మహాకవి కలీల్ జీబ్రాన్ చెప్పిన “ఈనాడు నా ఒక్కని హృదయం పల్కిన పల్కులను రేపు వేయి హృదయాలు పల్కి తీరుతాయి” అన్న వాక్యం రూపంలో సాయిబాబా చాటిన ధర్మం కాలమనే పర్వత సానువులలో అన్నివైపులనించీ దిక్కులు మారుమ్రోగేలాగ ప్రతిధ్వనిస్తోంది.●

సేవ ఎలా చేసుకోవాలి?

(జూలై 2011 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ

పూ జ్యశ్రీ మాస్టరుగారి 75వ జన్మదిన సందర్భంగా జరుపదలచుకున్న 'కృతజ్ఞతా మహోత్సవము' లో పాల్గొనాలని, పాలు పంచుకోవాలనీ శ్రీ సాయి మాస్టర్ భక్తులందరికీ కోరిక వుండడం సహజమే. అయినప్పటికీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి కృతజ్ఞత ఎలా తెలుపుకోవాలో చాలామందికి తెలియడంలేదు.

“పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి ‘కృతజ్ఞతామహోత్సవము’ లో పాల్గొనాలని, మేము గూడ సేవ చేసుకుని ఆ మహోత్సవములో సమిధలుగా ఉపయోగపడాలనీ వున్నది. కానీ సేవ ఎలా చేసుకోవాలో అర్థం కావడం లేదు” అని చాలామంది సందేహాలు వ్యక్తపరుస్తున్నారు. సేవ ఎలా చేసుకోవాలన్న విషయాలను గూర్చి కొద్దిగా చెప్పుకుందాము.

మనం గురుసేవ చేసుకోవాలంటే ముందుగా మనం సేవ చేసుకునే గురువును గూర్చి, ఆయనెంతటివారో, ఎలాంటివారో మనకు బాగా తెలియాలి. అవతలి వారి గూర్చి సరిగా తెలియకుండా సేవ మనస్ఫూర్తిగా ఎలా చేయగలము? కనుక మనం సేవించే గురువు ఎంతటివారో తెలుసుకొనడం మన ప్రథమ కర్తవ్యం.

గురువే బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులనీ, వీరికి మూలమైన పరబ్రహ్మస్వరూపము గూడ ఆయనేననీ గురుగీత చెబుతుంది. గురుపాదాల గురించి, గురువు

యొక్క దృష్టి గురించి, గురుతత్వాన్ని గూర్చి, ఇలా గురువు యొక్క గొప్పతనాన్ని గూర్చి ఎంతగానో చెప్పడమేగాక, అట్టి గురువును సేవించే శిష్యుడు ఎలా వుండాలి? ఆయనను ఎలా సేవించాలి? గురువు చెంత ఎలా నిలబడాలి? ఎలా మాట్లాడాలి? అతని భావమెలా వుండాలి? మొదలైన విషయాల గూర్చి గూడ ఎంతో వివరంగా గురుగీతలో చెప్పబడి వున్నది.

అయితే “మన గురువు అంతటివారవునా, కాదా?” అన్నది మనం ఆలోచించాల్సిన విషయం. కారణం – బ్రహ్మంగారు చెప్పినట్లు ఇప్పుడు ఎంతోమంది, ఊరికొక్కరు, వీధికొక్కరు, చెట్టుకొక్కరు, పుట్టకొక్కరు గురువులు, బాబాలు, అమ్మలు మొలుస్తున్నారు. ఈనాడు ఎక్కడ చూసినా గురువుల సంఖ్య పెరుగుతున్నది. అలాగే వారిని సేవించే భక్తుల (శిష్యుల) సంఖ్యగూడ అధికంగానే వుంటున్నది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినట్లు ఇంతమందిలో అసలైన గురువును గుర్తుపట్టేదెలా?

దానికి గూడ మాస్టరుగారే చెప్పారు - సద్గురు లక్షణాలను తెలుసుకుని గురువు యొక్క జీవిత విధానాన్ని గురించి క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి తెలుసుకొనడమే. అంతకు మించి మరొక మార్గం లేదు.

అయితే ఇప్పుడు మనం సేవించే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఎంతటివారో తెలుసుకొనడం మన మొదటి కర్తవ్యం. అందుకు ప్రధానంగా మనం చేయవలసినది, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు రచించిన గ్రంథాలన్నింటినీ తిరిగి తిరిగి పారాయణ చేయడం. అంతేగాక ఆయన ఇతరులను రచించమని చెప్పిన మహాత్ముల చరిత్రలు గూడ చదవాలి. అంతేగాక ఆయన గూర్చిన 'మహాత్ముల ముద్దు బిడ్డడు', 'భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ' గ్రంథాలు చదవాలి. వీటివల్ల పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఎంతటివారో మనకు అవగతం కాగలదు. .

'పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు గొప్పవారని మనకు తెలియబట్టే గదా మనం ఆయనను సేవిస్తున్నాము?' అని కొందరికి అనిపించవచ్చు. ఆయన గురించి మనకు కొంతవరకూ తెలిసిన మాట నిజమే. కానీ ఆయన

రచించిన గ్రంథాలు మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుతూ తరచి తరచి ఆలోచిస్తుంటే ఆయన ఇంకెంతటి గొప్పవారో మనకు అర్థమవుతూ వస్తుంది. ఎంత ఎక్కువగా తెలుసుకుంటే అంతగా ఆయన గొప్పతనం తెలిసి ఆయనపట్ల భక్తి విశ్వాసాలు వృద్ధి పొందుతాయి. ఆయన చెప్పినట్లు వివేచన ద్వారా మన సంస్కారాలను యేవిధంగా మలచుకోవాలో తెలుస్తుంది. అప్పుడు మనం సరియైన ఆలోచనలతో సరియైన విధంగా ప్రవర్తించగలుగుతాము. ఇంతకంటే ఏ మహాత్ముడైనా మననుంచి కోరేది యేమున్నది? వారిని సంతోషపెట్టగలిగేది ఇంతకంటే మరేమున్నది? అదే అసలైన సేవ.

“అయితే పారాయణ సేవ ఎలా అవుతుంది? అని కొందరికి అనిపించవచ్చు. అసలు సరియైన సేవ అంటే - స్వార్థరహితంగా - అంటే తనకు గాక ఇతరులకు మంచి చేసేది ఏదైనా చేయడం. అది ఏదైనా కావచ్చు. అసలు స్వార్థరహితంగా జీవించడానికి చేసే యత్నమే సాధన. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గూర్చి, ఆయన రచనలగూర్చి లోతుగా ఆలోచిస్తూ వుంటే ఆయనపట్ల భక్తి వృద్ధి చెందుతూపోతుంది. అప్పుడు ఆయన చెప్పిన విధంగా చేయడం ప్రారంభిస్తాము. ఆయన ఎలా వుంచితే మనం అలా వుండగలుగుతాము. అంటే మన ఇష్టాయిష్టాలను క్రమంగా వదులుకోగలుగుతాము. అప్పుడు మనమేమి చేసినా, మాట్లాడినా మాస్టరుగారికి సంబంధించినదై వుంటుంది, అప్పుడు అన్నింటిలోనూ మన భావనలన్నీ ఆయన పరంగా మారిపోతాయి. అందరిలో ఆయన వున్నారని గుర్తుపెట్టుకోమన్నారు గనుక కుటుంబ నిర్వహణ చేసినా, ఉద్యోగ విధులు నిర్వహించినా, మరేదైనా చేసినా ఆయన సేవగానే భావించగలుగుతాము. అంతేగాక విరామ సమయంలో ఆయన గురించే మాట్లాడుతూ ఆయనసేవ చేయడానికి ప్రయత్నిస్తాము. మరి అప్పుడు జీవితమంతా ఆయన సేవలోనే గడిపినవాళ్ళమవుతున్నాము గదా! అందుకని అప్పుడు

మనము చేసినదే నిజమైన సేవ. సంపూర్ణమైన సేవ. అదే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినది, చేసి చూపించినదీ గూడ. అందుకని ఆయన రచనలలోని అర్థాలను లోతుగా ఆలోచిస్తూ గనుక పారాయణ చేస్తుంటే ఆయన పట్ల భక్తి విశ్వాసాలు అంతకంతకూ వృద్ధి చెందటమేగాక, మన జీవితాలు సుఖశాంతులతో వుండడానికి అవసరమైనంతటి విజ్ఞానాన్ని మనకు అందించిన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి పట్ల ఎంతగానో, మరెంతగానో, మాటలలో చెప్పడానికి వీలులేనంతగా కృతజ్ఞతా భావం పొంగిపొరలుతుంది. అదే నిజమైన సేవ, కృతజ్ఞత.

“అయితే పారాయణలు చేస్తూ పోతే సరిపోతుందా?”

అనిపించవచ్చు. సరిగా ఆలోచిస్తే ఎన్ని రకాల సేవలైనా చేయడానికి తగిన బుద్ధిని, తగిన భక్తిని పారాయణ ప్రసాదించగలదనే అనిపిస్తుంది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి పట్ల అంతటి కృతజ్ఞతా భావం కలిగిన తర్వాత లౌకికమైన సేవ చేయకుండా వుండలేము. కనుక అప్పుడే మన శక్తి మేరకు భక్తిప్రపత్తులతో సేవ చేయగలుగుతాము.

ఈ ‘కృతజ్ఞతా మహోత్సవం’ లో పాల్గొనడమంటే ధనసహాయం చేయడమని చాలామంది అనుకుంటారు. ఇతరులు ధన సహాయం చేయడం చూసి, తమకు అంతటి శక్తి లేకపోయిందని బాధపడతారు. ధన సహాయం చేయడం గూడ ఒక విధమైన సేవే. ఎవరి శక్తి మేరకు వారు తప్పకుండా చేయవలసినదే. కానీ అది మాత్రమే సేవ

కాదని గుర్తించాలి. సేవ ఎన్నో రకాలుగా చేసుకోవచ్చు. ధన సమర్పణ చేసుకున్నప్పటికీ వారి వారి మానసిక స్థితి మీద ఫలితం ఆధారపడి వుంటుందని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పారు.

అన్నింటికంటే ‘శ్రద్ధ’ ఎంతో అవసరము. శ్రద్ధ వుంటే ఆసక్తి, ఆరాటమూ వుంటాయి. అవి ఎప్పుడైతే వున్నాయో సేవ ఎలా చేసుకోవాలనే తపనతో ఆలోచనలు చేస్తాము, మార్గాలు వెతుక్కుంటాము. కనుక చేయగలుగుతాము. భగవంతుని సేవ సరియైన భావంతో చేయడం ముఖ్యం కానీ, ఎవరు ఎంత చేసారు అని, అది ఎక్కువా, తక్కువా అనే కొలబద్దలుండవు.

అందుకని బాబా గురించి చెప్పడము, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు గురించి చెప్పడము, బాబా తత్త్వం గురించి, అసలైన ఆధ్యాత్మికత గురించి, అసలైన మహాత్ముల గురించి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఏమి చెప్పారో వాటిని మనం ఆచరిస్తూ ఇతరులకు చెప్పడము అనే సేవలు ప్రతివారూ చేసుకోవచ్చు. అలా బాబా గురించి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి గురించి తెలియజేయడం వల్ల ఎంతమంది సన్మార్గంలోకి వస్తారో! అంతకంటే మించిన సేవ మరేమున్నది? దానితో పాటుగా మనకు తోచిన ఇతర సేవలను గూడ చేసుకోవచ్చు. లేక యీ మహోత్సవాన్ని నిర్వహించే కార్యకర్తలు నిర్దేశించిన యే ఇతర సేవలనైనా గూడ చేసుకోవచ్చు.

మనం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి పట్ల కృతజ్ఞతా భావాన్ని మన హృదయాలనిండుగా నింపుకుని మన శక్తి మేరకు చేసే యెంతటి చిన్న సేవనైనా ఆయన ఆనందంతో స్వీకరిస్తారు. ఆశీస్సులనందిస్తారు. కనుక ఈ ‘గురుపూర్ణిమ’ సందర్భంగా మన సద్గురువైన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిని తమకు సేవ చేసుకునే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని ‘కృతజ్ఞతా పుష్పాంజలి’ ని సమర్పించుకుందాము.

జై సాయి మాస్టర్ !!

‘కృతజ్ఞత అనేది ఒక దైవీగుణం’

– అన్నార్ మాతృశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ

~ శ్రీమతి శ్రీదేవి ~

మోక్షప్రాప్తి అనేది మానవ జన్మలోనే సాధ్యం || దుఃఖాల నుండి విముక్తుడు కావాలనీ చెప్పతూ, అలా అనీ, ప్రతి మానవుడూ దానిని సాధించి సకల || ముక్తిని సాధించేందుకు అనుసరించవలసిన విధానాలను

మహాత్ములు, సద్గురువులు మనకు బోధిస్తుంటారు. మోక్షప్రాప్తిని పొందినవారు యే విధమయిన స్థితిలో వుంటారో వారు వివరంగా తెలియజేస్తారు. అటువంటి ముక్త పురుషులు సర్వజ్ఞులుగా, సర్వ సమర్థులుగా వుంటారనీ, ఆత్మానుభూతి అనేది అంతులేని శాంతి, ఆనందాలకు నిలయమనీ వారు బోధిస్తారు. అందుకు నిదర్శనంగా, ఒక ఉదాహరణగా వారే మన కళ్ళముందు కనపడుతుంటారు. వారి దివ్యత్వం, వారి ప్రవర్తన వారు చెప్పే విషయాలన్నీ అక్షర సత్యాలు అని నిరూపిస్తాయి.

కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యాలు అనే అరిషడ్వర్గాలతో మలినమైన మనస్సులు కలిగిన మానవులు మహాత్ములు బోధిస్తున్న శాంతి, ఆనందలోకాలు పొందాలంటే ముందుగా అరిషడ్వర్గాలు అనే దుర్గుణాలను తొలగించుకునే ప్రయత్నం చేయాలి. సాత్విక భావాలను అలవరచుకొనాలి.

‘సత్యాన్వేషి శాంత మనస్కుడై, దర్భలు చేతపట్టుకుని సద్గురువును దర్శించి, నమస్కరించి, ఆయనను ఆశ్రయించాలి’ అని శాస్త్రవాక్యం. కనుక ముందుగా శాంత స్వభావాన్ని అలవరచుకొనటం ప్రధానాంశం. దర్భలు మాలిన్యాన్ని, అపవిత్రతను దరిచేరనీయని తత్వాన్ని కలిగి వుంటాయి. రామాయణంలో - సీతాదేవి అశోకవనంలో వున్నప్పుడు రావణుడు ఆమె వద్దకు వచ్చి మాట్లాడుతున్న సమయంలో ఆమె దర్భలతో సమానమయిన గడ్డిపోచను చేతిలో పట్టుకొని అతనితో మాట్లాడటం జరిగిందని వ్రాయబడింది. అంటే అతనిలోని అపవిత్ర భావాలు తన దరిచేరకూడదనే ఉద్దేశంతో ఆమె అలా చేసిందని మనం భావించవచ్చు.

ఆ విధంగా శిష్యుడు అత్యంత నిర్మలమయిన, పవిత్రమయిన మనస్సుతో గురుదర్శనం చేయాలని పైన చెప్పిన శాస్త్రవాక్యం సూచిస్తుంది. ఇలా శాంతము, పవిత్రత వంటి సద్గుణాలను అలవరచుకొన్నప్పుడే మోక్షమార్గం వైపు ప్రయాణం చేయగలుగుతాము. అటువంటి సద్గుణాలలో

ఒక ప్రధానమైన సాత్విక గుణం ‘కృతజ్ఞత.’

మనం యెవరినుండి అయినా ఒక మేలును పొందినపుడు, ఆ మేలు చేసిన వారిపట్ల వుండవలసిన మంచి భావాన్నీ, ప్రవర్తననూ ‘కృతజ్ఞత’ అంటారు. చేసిన మేలు మరచిపోవటమే కాకుండా వారికి కీడు చేయటం కృతఘ్నత అనిపించుకుంటుంది. మాతృశ్రీ అలివేలు మంగమ్మగారు కృతజ్ఞతను ఒక దైవీగుణంగా చెబుతూ దాని యొక్క విశిష్టతను తెలియజేశారు. ఈ దైవీగుణాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ అలవరచుకొనవలసిన ఆవశ్యకతను ఆమె యిలా వివరించారు -

“కృతజ్ఞత అనేది మానవులకు తప్పనిసరిగా వుండవలసిన గుణం. మన జీవితాలు నడవాలంటే యితరుల సహకారం అవసరం. కనుక మనకు సహాయపడుతున్న వారికి, వారి అవసరాలలో మనం తోడ్పడాలి. దీనినే కృతజ్ఞత అంటారు. మనలను పెద్దవారిని చేసిన తల్లిదండ్రుల త్యాగాలకు విలువ కట్టలేము. వారి ఋణం యేమి యిచ్చినా కూడా తీర్చుకొనలేము అటువంటి తల్లిదండ్రుల పట్ల పూజ్యభావంతో, గౌరవభావంతో మెలుగుతూ, వారి కష్టసుఖాలలో పాలుపంచుకుంటూ వృద్ధాప్యంలో వారికి తోడుగా, అండగా నిలచి సేవించుకొనటం మన ధర్మం. ఇదే వారి పట్ల మనం చూపించవలసిన కృతజ్ఞత.

గురువులు, బంధువులు, స్నేహితులు, యిరుగు పొరుగు వారు - యిలా యెందరో వ్యక్తుల సహాయ, సహకారాలను మనం నిత్యం పొందుతూ వుంటాం. ఇలా మనకు సహాయపడుతున్న ప్రతి ఒక్కరి పట్ల మనం కృతజ్ఞులమై వుండాలి. వారి అవసరాలలో వారికి తప్పకుండా చేయూత నివ్వాలి. వారి కష్టసుఖాలలో పాలుపంచుకొనాలి.

ఇక, మన చుట్టూ వున్న ప్రకృతి పట్ల మన కర్తవ్యం నెరవేర్చటం మన ధర్మం. పంచభూతాలు, ప్రకృతి శక్తులు మనలను కాపాడుతూ మన జీవనానికి నిరంతరం తమ

సేవలందిస్తూనే వుంటాయి. భూమి పంటలు పండిస్తూ మనకు ఆహారమందిస్తుంది. మన ప్రాణాధారమైన నీరు లేకుండా యీ శరీరము మనుగడ సాగించలేదు. అగ్నితత్వం మన శరీరంలో అంతర్లీనమై వుండటమే కాకుండా, సూర్యుని ద్వారా వచ్చే వేడిమి లేకుండా ప్రపంచమే లేదనేది వాస్తవం. వంట చేసుకొనటమేకాక, హోమము, ధూప, దీప సహిత దైవ ఆరాధనకు - యిలా యెన్నో విధాల అగ్ని మనకు సహకరిస్తుంది.

వాయువు స్తంభిస్తే మన ఊపిరి ఆగిపోతుంది. సకల సృష్టి ఆకాశంలోనే కదా వున్నది! ఇలా అనేక రకాలుగా పంచభూతాల సహకారంతో యీ శరీర యంత్రం నడుస్తున్నది.

అంతే కాదు, మనుష్యులలో ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా - అంటే యితరుల నుండి యేమీ ఆశించకుండా యితరులకు యెన్నో విషయాలలో సహాయపడే

సద్గుణ సంపన్నులు అరుదుగా కనిపిస్తారు. కానీ, ప్రకృతిశక్తులు, పంచభూతాలు మనకు జీవనాధారాలై మనలను పోషిస్తున్నప్పటికీ అవి మన నుండి ఎటువంటి ప్రతిఫలాన్నీ ఆశించవు. భూమి సజ్జనులను, దుర్జనులను భరిస్తూ, పంటల ద్వారా ఆహారాన్ని అందిస్తూ, అందరికీ సమానంగా మేలు చేస్తూ కూడ అందుకు ప్రతిగా యెవరి నుండి యేమీ కోరదు. అలాగే నిప్పు, నీరు, గాలి, ఆకాశం - ఇవన్నీ మౌనంగానే మానవ జాతికి, సకల జీవులకు యెటువంటి తారతమ్యాలెంచక తమ సేవలందిస్తున్నాయి.

కనుక పంచభూతాలు, ప్రకృతి శక్తుల పట్ల కృతజ్ఞులమై వుండాలి. ప్రకృతిని విధ్వంసం చేయకుండా సక్రమంగా వినియోగించుకుంటూ, చెట్టూ, చేమలను, అరణ్యాలను, నదీనదములు, కొండకోనలు, నోరులేని మూగజీవాలయిన పశుపక్ష్యాదులు మొదలయిన జీవజాలములను రక్షించుకొంటూ, యీ విధంగా మన

కృతజ్ఞతను వ్యక్తపరచుకొనాలి. నీటి రూపంలో వున్న గంగాదేవిని, అగ్నిదేవుని, భూమాతను, వాయులింగ, ఆకాశలింగ రూపాలలో వున్న ఈశ్వరుణ్ణి మనము పూజిస్తాము. ఇలా పంచభూతాలను మనం దైవంగా ఆరాధించటానికి కారణం అవే మన ప్రాణాధారాలు కనుక. ఈ విషయం మరువకుండా యెల్లప్పుడూ ప్రకృతి పట్ల కృతజ్ఞులమై వుండాలి.

ఇక దైవం పట్ల కృతజ్ఞులమై వుండటం అత్యంత ప్రాముఖ్యత కలిగిన విషయం. లోకంలో పాపభారం పెరిగినప్పుడు తిరిగి ధర్మస్థాపన చేసేందుకు సాక్షాత్తు భగవంతుడే సద్గురువు రూపంలో అవతరిస్తారు. వారు తమ ధర్మబోధలతో ప్రజలను సన్మార్గంలో నడిపిస్తారు. ఆ పరమాత్మ స్వరూపి అయిన సద్గురువు కేవలం లౌకిక శ్రేయస్సును ప్రసాదించటం మాత్రమేకాక, సకల అనర్థాలకు, అశాంతికి, దుఃఖానికి కారణమైన అజ్ఞానాన్ని తమ బోధలతో తొలగించి మానవజాతికి శాంతి సుఖాలు, జ్ఞానప్రాప్తి కలిగించేందుకు శ్రమిస్తారు. ఆపదలు బాపుతూ, కోరికలు తీరుస్తూ, ధర్మబోధ చేస్తూ ఆత్మపథం వైపు నడిపిస్తూ, ప్రతిఫలంగా యేమీ ఆశించక నమ్మినవారిని వెన్నంటి కాపాడుతుంటారు. అలాంటి సద్గురువుకు యేమిచ్చి ఆయన పట్ల మన కృతజ్ఞత తెలుపుకోగలము?

సద్గురువు చూపిన మార్గంలో నడవాలి. నిరంతర భగవత్ స్మరణ, ధర్మాచరణలనే ఆయన మన నుండి కోరుకుంటారు. సద్గురువు మన నుండి ఆశించేది అదే! కనుక మనం సాక్షాత్తు పరమాత్మ స్వరూపుడయిన సద్గురువు చూపిన ధర్మాచరణతో, నిరంతర భగవత్ స్మరణతో జీవించేందుకు మన శాయశక్తులా ప్రయత్నించాలి. ఆ విధంగా ఆధ్యాత్మిక సాధనలో అప్రమత్తులమై ముందుకు సాగాలి.

‘దృశ్య విస్మృతి పర్యంతం కుర్యాద్గురు పదార్చనం’ అన్నట్లుగా మాయా మయమయిన యీ దృశ్యప్రపంచం

నుండి మనం విడివడేంత వరకు కూడా సద్గురు చరణ సేవ చేస్తూనే వుండాలి. సద్గురువును ఆరాధిస్తూ, వారి దివ్యత్వాన్ని నలుదెసలా విస్తరించేందుకు యేమరక మనవంతు కృషి చేస్తూనే వుండాలి. ఇలా సద్గురువు చూపిన బాటలో ప్రయాణం చేయటం, ఆధ్యాత్మిక సాధనలో పురోగతి సాధించటం - యివే ఆయన పట్ల మనం చూపే కృతజ్ఞత.”

ఈ విధంగా పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మగారు ‘కృతజ్ఞత’ అనే సద్గుణము గురించి సమగ్రమైన వివరణనందించి, అటువంటి సద్గుణాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ కలిగి వుండాలని బోధించారు. ఇటువంటి సద్బోధలతో మనలను జాగృతం చేస్తున్న మన మాతృదేవికి శతసహస్ర ప్రణామాలర్పించి ధన్యులమౌదాం!●

సద్గురు జననం అమూల్యం

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

త్రిమూర్తి స్వరూపమైన దత్తాత్రేయస్వామి మానవాళికి భూమిమీద అవతరిస్తూ వుంటాడు. అయితే అందుకు దత్తుడై మనలను ఉద్ధరించడానికి తిరిగి తిరిగి ఒక నియతి వున్నది. సృష్టిలో ఒక సద్గురువు మనమధ్య

అవతరించాలంటే, తరించాలని తపించే జీవులుండాలట. మనం జన్మజన్మలుగా సద్గురు సాన్నిధ్యం కోసం, సన్మార్గం కోసం తపించి తపించి ఎన్నో జన్మలపాటు ప్రార్థిస్తే తప్ప ఒక సద్గురువు మనమధ్య అవతరించడము, మనకు ఆయన గురించి తెలియడము, ఆయన బోధలు మనకు అందడము, ఆయన సన్నిధి లభించడమూ జరుగదు. మానవజన్మ లభించడమే దుర్లభమైతే, అందులోనూ తరించే మార్గము, అందులో నడిపించే సద్గురువూ లభించడం ఇంకా అరుదైన, అమూల్యమైన అవకాశం.

దీని విలువ తెలియాలంటే మనం తరచి తరచి ఈ విషయాన్ని గురించి ఆలోచించాలి. మానవజన్మ లభించడమే చాలా అరుదైన అవకాశం అని మహాత్ములందరూ చెబుతారు. ఎందుకంటే జడజీవరాశితో నిండివున్న ఈ సృష్టిలో 'నేను వేరు' అనే భావన కలిగిన ప్రతి అంశమూ అంతా తానే అయిన పరమాత్మ భావనలోకి పరిణతి చెందేక్రమంలో ఎన్నో జన్మలెత్తి అట్టి పరిణతివైపుకు ప్రకృతిచేత తర్ఫీదు పొందుతూవుంటుంది. ఎందుకంటే ప్రకృతిలోని ప్రతి అంశానికీ చివరి మజిలీ అదే గనుక! కార్యకారణ సంబంధంచేత జన్మపరంపరలు పొంది ప్రకృతిలోని ప్రతి అంశమూ వివిధ అనుభవాలను పొందుతూ ముక్తివైపు పయనిస్తూవుంటుంది. ఆ పరిణామక్రమంలో అత్యంత కీలకమైన చరమదశ మానవజన్మ. మానవునికి మాత్రమే పూర్తి పరిణతి చెందిన మనస్సు, శరీరము ప్రకృతిచేత ప్రసాదించబడ్డాయి. అంటే అన్ని అనుభవాలూ పొంది, ముక్తికై అర్హత సంపాదించిన తరువాత అందుకు కావలసిన పరిణతిని పొందేందుకు ప్రకృతి ప్రసాదించే అరుదైన జన్మ మానవజన్మ. మన విచక్షణను, వివేకాన్ని, తార్కిక శక్తినీ వినియోగించి సన్మార్గంవైపు వెళ్ళగలిగే సత్తా, ఒక్క మానవజన్మకే సాధ్యం. మానవుడు అట్టి నిర్ణయం తీసుకునేందుకు స్వతంత్రుడు. తాను మానవజన్మను సార్థకం చేసుకుని మోక్షమార్గం వైపు

ప్రయత్నించడమూ, లేక మానవజన్మను నిరర్థకం చేసుకుని పతనమవ్వడమూ అనేది అతని చేతుల్లోనే వున్నది.

అందుకే పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు చెబుతారు: “విత్తు వుండేది చెట్టవడం కోసమే అయినట్లు మానవుడు జన్మకొచ్చేది భగవంతుడవ్వడం కోసమే!” అని. అట్టి

ప్రేరణ 'ఉన్నదాని కోసం అసంతృప్తి, లేనిదేనికోసమో 'తపన' గా మానవులందరిలోనూ ప్రకటమౌతూ వారి జీవితగమనాన్ని శాసిస్తూ వుంటుంది. 'క్షణక్షణమూ ఆత్మవికాసం కోసం కృషిచేయడమే మానవజీవిత లక్ష్యం' అని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినట్లు అట్టి ప్రేరణను అర్థంచేసుకొని మానవుడు సత్యాన్వేషి-నిత్యాన్వేషియై, జిజ్ఞాసువై, ముముక్షువై క్షణక్షణమూ ఆత్మవికాసం పొందుతూ మోక్షమార్గం వైపు వేగంగా పయనిస్తాడో; ఆర్తుడు, అర్థార్థుడై మరలా తిర్యక్ జన్మలు పొందుతూ తిరిగి శిక్షణ పొందుతూ వుంటాడోనన్నది అతని చేతిలోనే వున్నది.

మానవునికి ఇతర జంతుజాలంలాగా కర్మననుసరించి పరిసరాలు, పరిస్థితులు, పరిచయాలు వచ్చినా, అతనికి భగవంతునిలా భావస్వాతంత్ర్యం, సృజనాత్మకత వున్నది. అంటే ముందు ముందు ఎటువంటి

కర్మఫలాన్ని అనుభవించవలసివస్తుందో అనే దానిని తానే నిర్ణయించుకోగలడు. అట్టి భావస్వాతంత్ర్యమే సద్వినియోగపడినపుడు మోక్షాన్ని తెచ్చిపెడుతుంది. అందుకు సరైన తర్ఫీదు అవసరం. అట్టి తర్ఫీదునిచ్చేవారే సద్గురువులు.

అట్టి తర్ఫీదు అవసరమని వివేకంతో గుర్తించిన జీవులు సన్మార్గంకోసం, అట్టి తర్ఫీదునివ్వగల సద్గురు సాన్నిధ్యం కోసం జన్మజన్మలుగా తపిస్తాయి. తర్ఫీదును కోరుకునేటటువంటి జీవులు ఆర్తులైనా, అర్థార్థులైనా, జిజ్ఞాసువులైనా, ముముక్షువులైనా చాలా ఎక్కువమంది అయినప్పుడు వారి సంకల్పమే సద్గురురూపంలో వారి దేశకాల పరిస్థితులననుసరించి వారిమధ్య అవతరించి వారికి సన్మార్గం చూపుతుంది.

అంటే పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు సద్గురువై మన మధ్య అవతరించాలన్నా, మన జీవితాలకు ఆయన చూపిన మార్గం దొరకాలన్నా అట్టి అమూల్యమైన, అపూర్వమైన కలయిక వెనుక ఎంత జరిగివుండాలి?

మనమందరమూ మనం చేసే కర్మలననుసరించి ఎన్నో జంతు జన్మలెత్తుతూ ప్రకృతిచేత కష్టసుఖాలు అనే తర్ఫీదు ద్వారా పరిణతివైపుకు నడిపించబడాలి. మన పూర్వకర్మ సంచయం అంతా చాలావరకూ అనుభవించిన ఫలితంగా మనకు మానవజన్మ లభించివుండాలి. అట్టి మానవజన్మను ఎలా సద్వినియోగపరచుకోవాలో తెలియక దానిని ఎన్నోసార్లు దుర్వినియోగపరచుకుని మళ్ళీ హీనజన్మలు పొందివుండాలి. తత్ఫలితంగా మానవపరిణతి చెందిన మనస్సుతో, అట్టి పరిణతిలేని జంతు శరీరాలలో బంధింపబడి కష్టసుఖాలను అత్యంత కఠినంగా అనుభవిస్తూ, సుఖదుఃఖాలను అనుభవించే మనస్సుతో వాటినుండి బయటపడే అవకాశంలేక మానవజన్మకోసం, దానిని సద్వినియోగపరచుకొనే మార్గంకోసం, అట్టి మార్గంలో మనలను నడిపించగల సద్గురు సాన్నిధ్యంకోసం తపించి తపించి వుండాలి. అలా

ఎన్నిమానవజన్మలు వృధా చేసుకున్నామో! తరువాత ఎన్ని జంతు జన్మలు పొందామో! సద్గురు సన్నిధి, సన్మార్గమూ లభించికూడా అట్టి మార్గాన నడవకుండా, అందుకు ప్రయత్నించకుండా దుర్వినియోగపరచుకున్నామో కదా! ప్రకృతి యొక్క కఠిన శిక్షణ భరించలేక సులభంగా సరైన మార్గం చూపి తరింపజేసే సద్గురు సాన్నిధ్యం కోసం ఎంతగా విలవిలలాడివుంటామో!

అంతటి తీవ్ర తపనతో మనమందరం ప్రార్థించకపోతే సద్గురువులు మనమధ్య అవతరించరని, అవతరించినా మనకు లభించరనీ పెద్దలు చెబుతారు. ఎందుకంటే మన తీవ్రతపనే, ప్రార్థనే సృష్టిలోని సంకల్పశక్తియై పంచభూతాలను, కాలాన్నీ ప్రేరేపించి అట్టి సద్గురువును మనమధ్య అవతరింపజేస్తుంది. అట్టి మహనీయులను సంతానంగా పొందాలని తపించే పరిణతి చెందిన గర్భాలలో, కుటుంబాలలో వారు జన్మిస్తారు.

అట్టి పుణ్యదంపతులే శ్రీమాన్ ఎక్కిరాల అనంతాచార్యులుగారు, శ్రీమతి బుచ్చమ్మగారు! వారిద్వారా దిగివచ్చిన సమర్థ సద్గురువులే పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు. ఆయనే గృహస్థులమైన మనకు సన్మార్గం చూపడానికి రెండు పార్శ్వాలుగా తాముగానూ, గురుపత్ని అయిన పూజ్యరాలైన అమ్మగారిగానూ మనమధ్య అవతరించారు.

వారిరువురు మనమధ్య సద్గురు దంపతులై అవతరించడానికి కారణం మన జన్మజన్మల తపన, వారి అపారకరుణ.

మనకు దుర్లభమైన మానవజన్మ ఎటూ లభించింది. మన జన్మజన్మల తపన మాస్టరుగారు, వారి అమ్మగార్లను మనమధ్య నిలిపింది. వారి అపార కరుణ మన దోషాలను ఎన్నకుండా మనలను సన్మార్గంలో నడిపించేందుకు అహర్నిశలూ ప్రయత్నిస్తోంది.

మన మానవజన్మ వ్యర్థం కాకూడదు. వారి అపారకరుణా వ్యర్థం కాకూడదు. వారి స్ఫుర్త తగిలక,

సన్మార్గం దొరికాక మళ్ళీ మనం హీనజన్మలు ఎత్తకూడదు. ఒకవేళ మన పరిణతి చాలక దుష్కర్మలు చేసి హీనజన్మలు వచ్చినా వారి సాన్నిధ్యము, స్మరణ, మార్గమూ వదలకూడదు. అందుకు మనం శక్తివంచన లేకుండా నిజాయితీగా చేసే ప్రయత్నమే వారికి ప్రీతి. అదే మనలను వారికి మరింత సన్నిహితం చేసేది. మనలను రక్షించేది, తరింపజేసేది. ఈ విషయాలన్నీ అర్థంచేసుకుని బుద్ధిమంతులమైన విద్యార్థులుగా ఆయన శిక్షణలో నడుద్దాం. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు, మాస్టరుగార్ల జన్మదినోత్సవాల సందర్భంగా వారికి మనం శరణు పొందుదాం. మనలను దగ్గరుండి నడిపించమని ప్రార్థిద్దాం.●

అవ్వోజి ప్రేమావతారుడు

~ శ్రీమతి శ్రీదేవి ~

భగవంతుడు ఒక క్రీడగా యీ సృష్టిని ర్మాణం చేశాడని పెద్దలు చెబుతారు. ఈ క్రీడ ఆనందమయంగా వుండటానికిగాను, మానవుల ప్రవర్తనకు సంబంధించిన జీవన విధివిధానాలను కూడా సృష్టికర్త ఋషుల ద్వారా మనకందించాడు. అవే వేదాలు, ధర్మ శాస్త్రాలు. మానవులకు వారి జీవిత విధానాలను విపులంగా తెలియజెప్పేవే శాస్త్రాలు. శాస్త్రము అంటే శాసించేది అని అర్థం. అంటే అది శాసనమన్నమాట. రాజ్యపాలనా

క్రమంలో ప్రజాక్షేమం కోసం రాజు తన రాజ్యంలో కొన్ని శాసనాలు చేస్తాడు. అయితే, ఆ రాజ్యంలోని ప్రజలు అతడు విధించిన శాసనాలను ఉల్లంఘించి ప్రవర్తిస్తే, ఆ రాజు చేత శిక్షింపబడుతారు. అదే విధంగా ఋషుల ద్వారా అందించిన శాస్త్రాలను - అంటే ధర్మశాస్త్రాల ద్వారా తెలియజేయబడిన, విధివిధానాలను అతిక్రమించి ప్రవర్తించిన మానవుడు ధర్మదేవత చేత శిక్షింపబడుతాడు. నిజానికి తన ప్రజలు తప్పులు చేయటం, శిక్షింపబడటం రాజుకు సంతోషాన్ని కలిగించదు. తన ప్రజలంతా ధర్మంగా ప్రవర్తిస్తూ సంతోషంగా జీవించాలనే రాజు కోరుకుంటాడు. అలాగే సృష్టికర్త కూడా.

కానీ మానవులు ధర్మం తప్పి నడచుకొనటం వలన సమాజం అశాంతి, అలజడులకు లోనయినప్పుడు మరల సృష్టిని గాడిలో పెట్టేందుకు దైవం అవతార పురుషులుగాను, సద్గురువులుగాను భూమి మీదకు రావటం జరుగుతుంది.

సృష్టి ఆరంభమైనప్పటి నుండి - అంటే కృతయుగం నుండి కలియుగం వరకు నడుస్తున్న కాలక్రమంలో రాను రాను మానవులలో ధర్మబుద్ధి అంతరించిపోతున్నది. కలి ప్రభావం వలన, దుర్మార్గుల పాపకార్యాల వలన సజ్జనులు యెన్నో బాధలకు లోనవుతుండటంతో

‘పరిత్రాణాయ సాధూనాం,

వినాశాయచ దుష్కృతాం |

ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ

సంభవామి యుగే యుగే ||’

అన్న తన ప్రతిజ్ఞ ప్రకారం దైవం భూమికి దిగివచ్చి తిరిగి ధర్మస్థాపన చేయటం జరుగుతున్నది. సద్గురువులుగా మన మధ్య అవతరించిన దైవం ధర్మబోధల ద్వారా ప్రజలలో మంచి మార్పు తెచ్చేందుకు కృషి చేయటం మనం చూస్తున్నాం.

అలా భూమిపైకి దిగి వచ్చిన సద్గురువులలో అగ్రగణ్యులు శ్రీ భరద్వాజ మాస్థరుగారు. ఒక్క విషయం ముఖ్యంగా మనం గమనించవలసి వున్నది. అదేమిటంటే, శ్రీ భరద్వాజ మాస్థరుగారు అవతరించిన సమయాన్ని ఒక సంధి సమయంగా మనం చెప్పవచ్చు. పాశ్చాత్య నాగరికతా వ్యామోహంలో మునిగి, దైవభక్తి, ధర్మాచరణ పట్ల విముఖతతో వున్న ఆనాటి మన సమాజంలో శ్రీ మాస్థరుగారి అవతరణ వలన మన ప్రజలలో ప్రబలివున్న ఆ మాలిన్యపు విషబీజాలు కూకటివ్రేళ్ళతో పెకలించవేయబడి తిరిగి దైవచింతన, ధర్మ చింతనల వైపు సమాజం మరలటం జరిగింది. ఇది ఒక ప్రభంజనమై వుప్పొంగి, సమాజంలో ఒక విప్లవాత్మకమయిన మార్పుగా రూపుదాల్చింది.

అయితే, యిటువంటి మార్పు వచ్చేందుకు ఆయన చేసిన కృషి యేమిటి? ఆయన మన శ్రేయస్సుకై యేమి చేశారు? ఆయన వ్యవహార శైలి, ఆయన అవతార ప్రణాళిక, యే విధంగా సాగింది? తమ చర్యల

ద్వారా, తమ బోధల ద్వారా ఆయన మానవులలో యెటువంటి మార్పును యే విధంగా, యెంత మేరకు తీసుకురాగలిగారు? - అనే విషయాలను తరచి చూస్తే మనకు ఆ అవతార పురుషుని గురించిన అనేక అద్భుతమయిన విషయాలు కళ్ళకు కట్టినట్లు కనిపిస్తాయి. వాటన్నింటి గురించి చర్చించుకొనటానికి మన సమయం సరిపోదు. అందుకు మన జీవితకాలం చాలదు. ఎందుకంటే ఆయన మహిమ హద్దులు లేని ఆకాశం. ఆయన దివ్యశక్తిని కొలిచేందుకు కొలబద్ధలు లేవు. కోరిన వారికి కోరినంతగా నిరంతరం భక్తులపై వర్షించే ఆయన దివ్యానుగ్రహం అక్షయపాత్రవలె ఒక తరగని నిధి.

అయితే వీటన్నింటినీ మించిన ఆయనలోని ఒక అద్భుతమైన విషయమేమిటంటే, ఆయన దివ్యత్వానికి పరాకాష్టగా నిలచిన ఆయన యొక్క ప్రేమతత్వం. సమాజంపై ఆయనలో వుప్పొంగే అవధులు లేని ఆ ప్రేమయే మనుషులను మంత్రముగ్ధులను చేసి, వారిని ఆయన చూపిన ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో, ధర్మమార్గంలో నడిచేటట్లు చేసింది. దుష్టులను, దుర్మార్గులను కూడా ఆదరించి అక్కన చేర్చుకునే ఆ అనన్య ప్రేమను కొలిచేందుకు కొలమానాలు లేవు. కేవలం - కేవలం సకల జీవరాశిపై ఆయన వర్షించిన ఆ అనంతమైన ప్రేమయే సకల ప్రపంచాన్నీ చుట్టివేసి, దేశ, విదేశాల ప్రజలను కట్టివేసి, ఆయన బోధలకై ఆయన యెదుట మోకరిల్లలా చేసింది.

ఈ విషయాన్ని నిరూపించే కొందరు భక్తుల అనుభవాలు యిలా వున్నాయి -

1988వ సం॥లో ఒకనాటి వుదయం ఒక వృద్ధుడు శ్రీ మాస్టరుగారి దర్శనార్థం వారింటికి వచ్చాడు. శ్రీ మాస్టరుగారు అతనిని ఆప్యాయంగా పలుకరించి యోగక్షేమాలడిగారు. అతడు తనను గురించి తాను పరిచయం చేసుకున్న తర్వాత శ్రీ మాస్టరుగారితో

యేదో చెప్పాలని ప్రయత్నించాడుగాని తన మనసులోని విషయాన్ని చెప్పటానికి సంకోచిస్తూ మౌనంగా వుండిపోయాడు. అలా కొంతసేపు గడిచింది. ఆ తర్వాత శ్రీ మాస్టరుగారు అతనిని అద్భుత రీతిన అనుగ్రహించారు. అలా శ్రీ మాస్టరుగారి సంపూర్ణ ఆశీస్సులు పొంది, యెంతో సంతోషంతో వెళ్ళిపోయాడు ఆ వృద్ధుడు.

ఆ తర్వాత శ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందిన కొన్నాళ్ళకు ఆ వృద్ధుడు మరల అమ్మగారి దర్శనార్థం వచ్చాడు. అప్పుడు ఆనాటి తన అనుభవాన్ని అతడు అమ్మగారితో యిలా చెప్పాడు.

“అమ్మా! నేను చాలా యేండ్లు క్రితం గుంటూరులో శ్రీ మాస్టరుగారిని దర్శించాను. అప్పుడు నాకు ఆయన నా కన్నతండ్రివలె కనిపించారు. ఆయనకు, నాకు యెన్నో జన్మల సంబంధం వున్నట్లు అనిపించింది. గత జన్మలో బహుశా నేను ఆయన కుమారుడిని అయి వుంటానను కున్నాను. అప్పటి నుండి నాకు ఒక వింతైన కోరిక మొదలయింది. “శ్రీ మాస్టరుగారు ఒక బిడ్డకు తినిపించినట్లుగా తన స్వహస్తాలతో నాకు అన్నం తినిపించాలి” అన్నదే ఆ కోరిక. కానీ, బాగా ఆలోచిస్తే అది తీరని కోరిక అనిపించి ఆ విషయం వదిలేశాను. ఇప్పటికి చాలా సంవత్సరాలు గడచిపోయాయి. ఇప్పుడు నేను చాలా పెద్దవాడినయ్యాను. గతంలోని నా కోరిక మళ్ళీ మొదలైంది. ఎలాగైనా సరే, ఆయన వద్దకు వెళ్ళి నా కోరిక చెప్పుకోవాలి. ఆ దయామయుడు తీర్చుకుండా వుంటాడా! అనుకుని, ఒంగోలు వచ్చాను. కానీ ఆయన నా కోరిక విని యేమనుకుంటారోనన్న సంకోచంతో చెప్పలేక మౌనంగా కూర్చుండి పోయాను. సర్వజ్ఞులయిన మాస్టరుగారికి తెలియనిదేముంది? నాతో మాట్లాడుతూ కూర్చున్న వారల్లా వున్నట్లుండి లేచి, “రండి, బాబుగారూ!” అంటూ నన్ను లోపలి గదిలోకి తీసుకెళ్ళారు. ఆ గదిలో నేను, మాస్టరుగారు మాత్రమే వున్నాము. ఆయన నన్ను తన యెదురుగా కూర్చుండబెట్టుకున్నారు. ఒక పళ్ళెంలో

తన స్వహస్తాలతో అన్నం కలిపి నా నోట్లో పెడుతూ, ఒక పసిబిడ్డకు తినిపించినట్లుగా నాకు కడుపు నిండుగా అన్నం తినిపించారు. ఆ భోజనం యెంతో రుచిగా వుంది. ఆ తర్వాత ప్రేమగా నా భుజంతట్టి “ఇప్పుడు నీ కోరిక తీరింది కదా!” అని అన్నారు. నా కుమారుని వయస్సున్న శ్రీ మాస్టరుగారు ఒక తండ్రి వలె నా కోరిక తీర్చి, నన్ను అనుగ్రహించారు. నిజంగా యింతటి ప్రేమమూర్తిని నా జీవితంలో యెప్పుడూ యెక్కడా చూసి యెరుగను. నిజానికి నేను శ్రీ మాస్టరుగారికి బంధువును కాను. సన్నిహిత శిష్యుడిని కాను. రామదాసు వంటి గొప్ప భక్తుడిని కాను. ఏ ప్రత్యేకతా లేని మామూలు మనిషిని. ఆయనను దైవంగా కొలిచే వేలాది భక్తులలో నేను ఒక సామాన్యుడిని. ‘భక్తుడిని’ అని చెప్పుకునే అర్హత కూడా లేని అల్పుడిని. అయినా ఒక తండ్రి అల్పుడు, అధికుడు అనే భేదభావం లేకుండా తన బిడ్డలందరినీ సమానమైన ప్రేమతో ఆదరించినట్లు నన్ను ఆదరించారు. ఆయన ప్రేమకు నా జన్మంతా కృతజ్ఞుడనై వుంటాను” అన్నాడు ఆ వృద్ధుడు.

నెల్లూరు జిల్లా వెంకటగిరి పట్టణ నివాసి శీలా రామయ్య శ్రీ మాస్టరుగారి భక్తుడు. అతడు తన అనుభవాలను యీ విధంగా తెలియజేశాడు –

“నేను ఒక నిరుపేద చేనేత కార్మికుడిని. మగ్గంపై జరీ చీరలు నేసి అమ్ముకొనటం నా వృత్తి. నేను చాలా పేదవాడిని. నాకు భార్య, యిద్దరు పిల్లలు వున్నారు. నా వృత్తిపై నాకు వచ్చే ఆదాయం నా కుటుంబ పోషణకు యేమాత్రం సరిపోదు. నెలలో సగం రోజులు గంజి త్రాగి బ్రతికే వాళ్ళం. కొన్ని రోజులపాటు అది కూడా వుండదు, పది రోజులకు ఒకసారి నా భార్యకు ఫిట్స్ వస్తుండేవి. మాయిల్లు పడిపోయిన గోడలతో, మట్టి నేలతో వుండే ఒక తాటాకు కప్పు గుడిసె.

అంతటి కష్ట జీవితం గడుపుతున్న ఆ రోజులలో ఒకసారి ఒక మిత్రుడు మాస్టరుగారు వచ్చినపుడు

నన్ను ఆయన దర్శనానికి తీసుకెళ్ళాడు. అప్పటి నుండి మాస్టరుగారు వచ్చినపుడల్లా ఆయన దర్శనం చేసుకునే వాడిని. ఆయన కోసం యెందరో జనం వచ్చేవారు. రాత్రింబగళ్ళు ఆధ్యాత్మిక చర్చలు, సైన్సు గురించి చర్చలు జరిగేవి. నేను పెద్దగా చదువుకోలేదు కనుక ఆ చర్చలు నాకు యేమీ అర్థం అయ్యేవి కావు. అయినా రాత్రంతా మాస్టరుగారిని వూరికే చూస్తూ కూర్చునే వాడిని. తెల్లవారే వరకు వుండి అందరూ వెళ్ళి పోయేవాళ్ళు. నేను కూడా యింటికి వచ్చి, నా వృత్తి పనిలో నిమగ్నమయ్యేవాడిని. తెల్లవార్లూ నిద్రలేకున్నా, అలసట, కళ్ళు మండటం యేవీ వుండేవి కావు. రోజంతా ప్రశాంతంగా వుత్సాహంగా వుండేది.

ఒకసారి నా భార్యాపిల్లలను తీసుకుని మాస్టరిని దర్శనం చేసుకున్నాను. అప్పుడు శ్రీమాస్టరుగారు మాతో తనంతట తానే “నేను మీయింటికి వస్తాను రామయ్యా!” అన్నారు. ఆ మాట విని నేను, నా భార్య కంగారుపడ్డాం. ఆయన వస్తే మేము యేమి మర్యాదలు చేయగలము?

దేముడికి దీపం పెడదామంటే వత్తి తడిపేందుకు కూడా చుక్క నూనెకు నోచుకోని కటిక దరిద్రుడిని. అయినా ఆయన వస్తానంటే యెలా కాదనగలము?

“అలాగే రండి మాస్టరుగారూ!” అన్నాము. ఆ తర్వాత 11 నెలల కాలం గడిచింది. ఒకనాటి వుదయం ఒక అబ్బాయి మాయింటికి వచ్చి “రామయ్యా! మాస్టరుగారు మీయింటికి వస్తున్నారు” అని చెప్పాడు. నేను, నా భార్య కంగారుపడ్డాం. కనీసం మాస్టారికి పండ్లు కొనాలన్నా చేతిలో చిల్లి గవ్వలేదు. షావుకారు నేతకై యిచ్చిన జరీకండెలు తీసుకెళ్ళి కుదువబెట్టి కొన్ని అరటి పండ్లు, పూలమాల, అగరు బత్తీలు తీసుకుని వస్తుంటే దారిలో మాస్టారు రిక్షాలో మాయింటి వైపే వస్తున్నారు. నన్ను చూసి, “రా, రామయ్యా, వెళ్దాం” అంటూ నన్ను రిక్షాలో తన ప్రక్కనే కూర్చోబెట్టుకున్నారు.

ఇంటికి రాగానే మాస్టారుగారి కాళ్ళు కడిగి పూలమాల వేసి, అగరుబత్తి వెలిగించి, పండ్లు నైవేద్యం పెట్టుకున్నాం. మరల యీ అవకాశం వస్తుందో రాదోనని యింటికి వచ్చే దారిలో ఫోటోగ్రాఫర్ని పిలుచుకుని వచ్చాను. ఫోటోలు దిగిన తర్వాత శ్రీమాస్టారుగారు కొంతసేపు కూర్చుని, మమ్మల్ని ఆశీర్వదించి వెళ్ళారు. వెళ్తూ వెళ్తూ నన్ను నవ్వుతూ చూస్తూ. “నీకు తృప్తి అయిందా రామయ్యా?” అన్నారు. “అవును సార్” అన్నాను. నేను, నా భార్య మాస్టారుగారి పాదతీర్థం త్రాగాము. ఆయన తిని వదిలేసిన అరటి పండు తొక్కలను భక్తితో తిన్నాం. ఆయన మా యింటికి వచ్చి వెళ్ళిన తర్వాత మూడు రోజుల వరకు మా యిల్లంతా ఒక దివ్యమయిన సువాసనతో నిండిపోయింది. ఆ సువాసన యెక్కడ నుండి యెలా వచ్చిందో తెలియదు. ఆ తర్వాత కాలక్రమేణా మా దరిద్రమంతా తీరిపోయింది. ఆనాటి నుండి యీనాటి వరకు ఒక్కరోజు కూడా మాకు భోజనానికి లోటు రాలేదు. మధ్యలో యెన్ని భయంకరమయిన ఆపదలు వచ్చినా కూడా మాకు యెటువంటి కష్టము

వాటిల్లలేదు. ఒకసారి నేను యింటికి బజారు నుండి యింటికి వచ్చేసరికి, నా భార్య యింటి బయట యేడుస్తూ కూర్చుని వుంది. కారణం అడిగితే “బాధలు భరించలేక వురి వేసుకుని చచ్చిపోదామని అనుకున్నాను. ఇంతలో యెవరో నా చెంపపై గట్టిగా కొట్టారు. మాస్టరుగారే కొట్టినట్లనిపించింది,” అంటూ యెర్రగా కంది, వాచిపోయిన చెంప చూపించింది.

మరొక రోజు రాత్రి నేను మాయింటి ఆరుబయట పడుకున్నాను. గాఢ నిద్రలో వున్న నాకు యేదో పెద్దశబ్దం అనటంతో నిద్రలేచి చూస్తే మాయింటి తూర్పువైపు గోడ విరిగిపడిపోయి కనిపించింది. గోడ సమీపంలోనే ఖరీదయిన మగ్గం వున్నది. అక్కడే నా భార్య నిద్రిస్తున్నది. గోడ నా భార్యపై పడి వుంటుందనీ, నా జీవనాధారమయిన మగ్గం పైన కూడా గోడ పడిపోయి మగ్గం విరిగి పోయి వుంటుందనీ అనుకుని గబగబా వెళ్ళి చూస్తే, నా భార్యవున్న చోటుకు అడుగు దూరంలో గోడ శిథిలాలు పడివున్నాయి. మగ్గం కూడా చెక్కు చెదరకుండా వున్నది.

చాలా సంవత్సరాలు గడచిపోయాయి. పిల్లలు పెద్దవాళ్ళయినారు. నా కుమారుడు బట్టల వ్యాపారం చేస్తూ ధనవంతుడైనాడు. పడిపోయిన శిథిల గృహంలో పస్తులుంటూ అనేక కష్టాలలో బ్రతికిన నేను, యీనాడు స్వంత యింట్లో కుటుంబంతో సుఖసంతోషాలతో జీవిస్తున్నాను. కుచేలుని దీవించిన కృష్ణుని వలె నాపై అంతులేని ప్రేమతో, నేను పిలవకుండానే నా యింటికి వచ్చి నన్ను దీవించిన ఆ ప్రేమమూర్తికి వందనాలర్పిస్తున్నాను.

ఇలా యెందరో భక్తులు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారి దివ్యానుగ్రహాన్ని పొంది వున్నారు.

సకల జనులను తన చల్లని చూపులతో కాపాడే అవ్యాజ ప్రేమావతారుడు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారికి యివే మా సహస్రకోటి ప్రణామాలు! నిరంతర నిత్య నీరాజనాలు!

ద్వారకామాయి అనుభవమండపము

శ్రీ కుండ్రపు నరసింహేశ్వరరావు, వైజాగ్

మొట్టమొదట ప్రకాష్ అనే నా స్నేహితుడి ద్వారా శ్రీ సాయిబాబాకి దణ్ణం పెట్టడం జరిగింది. 1994లో నా పెళ్లి విషయంలో కొద్దిగా అవాంతరాలు వస్తున్నప్పుడు ఏం చేద్దామా అని ఆలోచిస్తుంటే నా స్నేహితుడు ప్రకాష్ వచ్చి, 'ఒరేయ్, రోజూ బాబాకు ఒకసారి నీ సమస్య చెప్పుకుని ఒక నమస్కారం చేయరా చాలు, తప్పకుండా నీ కోరిక నెరవేరుతుంది' అన్నాడు. అది నేను మనస్ఫూర్తిగా నమ్మి మే ఒకటో తేదీ నుండి క్రమం తప్పకుండా నమస్కారం చేసుకోవడం మొదలు పెడితే, జూన్ 4వ తేదీకి నా పెళ్లి అయిపోయింది. నేను గుడికి వెళ్ళడం కానీ, లేదా ఇంట్లో పటం పెట్టుకుని నమస్కారం చేసుకోవడం కానీ చెయ్యలేదు. ప్రతిరోజు బాబాగారి రూపాన్ని మనసులో భావన చేసుకుని నమస్కారం చేసుకున్నాను. దానికే వారు నాకు అంత అనుగ్రహం చూపించారు. అప్పుడు ఆయన చాలా గొప్పవారు అనిపించింది.

నాకు వరుసగా ఇద్దరు అడపిల్లలు పుట్టారు. 'అబ్బాయి కావాలి' అన్న కోరిక వుండేది. ఆ సమయంలో నాకు పార్వతీశం అనే స్నేహితుడు "నువ్వు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు రాసిన సాయిలీలామృతము పారాయణ చేస్తే తప్పకుండా నీ కోరిక నెరవేరుతుంది" అని చెప్పాడు.

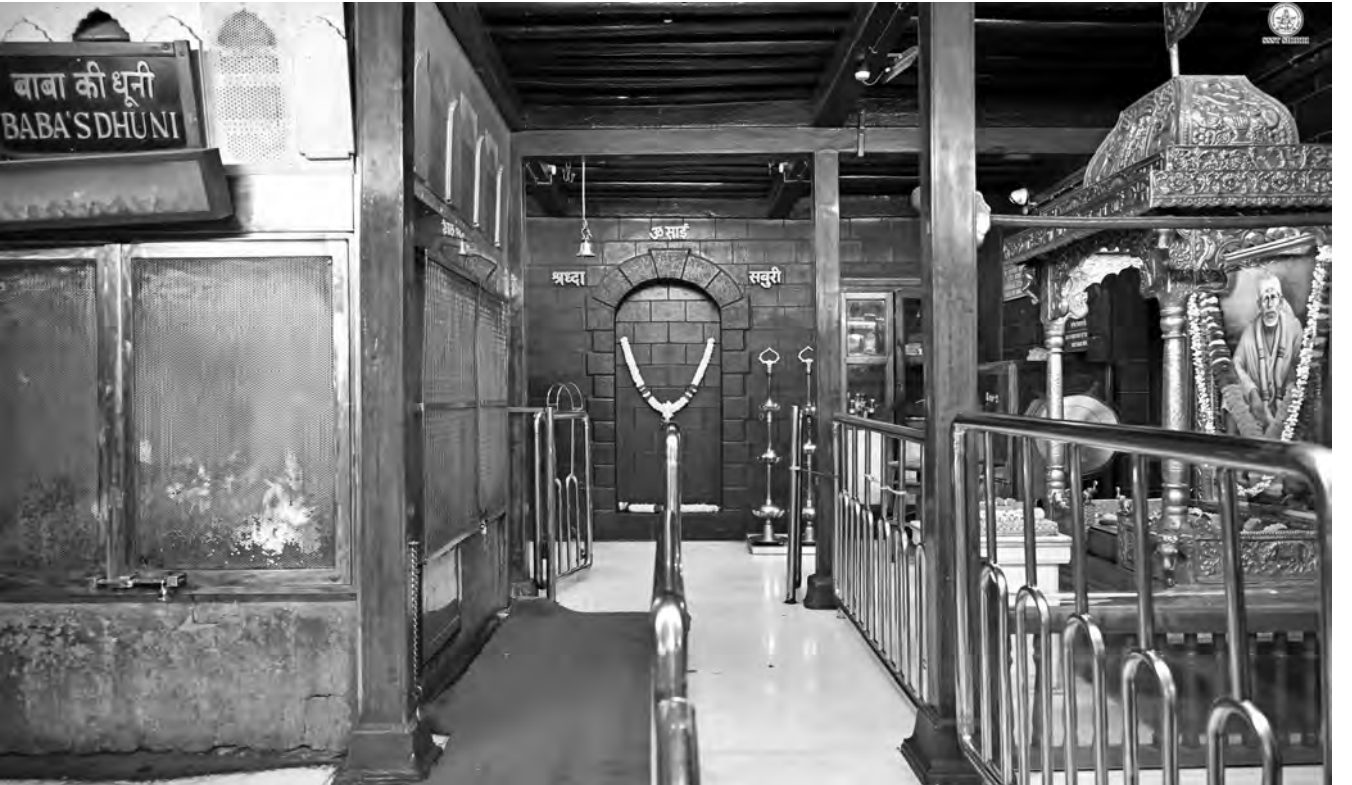
అప్పుడు శ్రీసాయిలీలామృతము గ్రంథం కొనుక్కొని పారాయణ మొదలుపెట్టాను. అబ్బాయి పుట్టాలన్న కోరికతో మూడు సప్తాహాలు పారాయణ చేసాను. నాకు అబ్బాయి పుట్టాడు! అప్పటి నుంచి పారాయణ వదలకుండా చేస్తూనే వున్నాను. కానీ అప్పటికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారంటే ఆ గ్రంథ రచయిత అనే అభిప్రాయమే వుండేది.

మా ఊర్లో నేను ఇల్లు కడదామని ప్రయత్నం చేస్తున్నప్పుడు, మా పక్కస్థలం అతను ప్రతిదానికి చాలా గొడవలు పెట్టేవాడు. మొత్తానికి కష్టపడి ఇల్లు పూర్తి చేశాను. తర్వాత అతను ఇల్లు కట్టుకోవడం మొదలుపెట్టాడు. అప్పుడు కూడా చాలా గొడవలు జరిగాయి. అయితే అకస్మాత్తుగా మాకు ఆ స్థలం నిజానికి అతనిదికాదని, అతని తాతలు దానిని ఎప్పుడో అమ్మేశారని తెలిసింది. అది కొన్నవాళ్ళు వలస వెళ్లిపోతే ఇతను తిరిగి దానిని ఆక్రమించుకుని ఇల్లు కడుతున్నాడని మాకు అర్థమయ్యింది... ఇతను ప్రతిదానికి మాతో తగవుపడుతూ, మాకు చికాకులు కలిగిస్తుంటే ఆ పరిస్థితి నుంచి బయటపడడానికి ఆ డాక్యుమెంట్ నకలు ఒకటి తీసుకొచ్చి అతనికి, ఆ చుట్టుపక్కల పెద్దలకి చూపించాం. ఈ విషయం అందరికీ తెలిసిపోయిందన్న అవమానంతో, ఒక పత్రం లో నా పేరు, నా భార్య, ఇద్దరు బావమరుదుల పేర్లు రాసి, నా చావుకి కారణం వీళ్ళే అని చెప్పి పురుగులమందు మింగి చనిపోయాడు. అప్పట్లో అది

అన్ని వార్తాపత్రికల్లో, టీవీ చానెల్స్ లో కూడా వచ్చింది.

ఇక్కడ శిరిడి సాయినాథులవారు మాకు చేసిన గొప్ప మేలు ఏమిటంటే, మేము అరెస్ట్ అవ్వడం కానీ జైలు పాలవడం కానీ జరగలేదు. ఆ పరిస్థితుల్లో నేను బాబాతో 'తండ్రీ! దీనిలో నా తప్పేదన్నా వుంటే నేను జైలుకు వెళ్తాను, తప్పు లేదంటే నువ్వు నన్ను రక్షించు, కానీ ఇక్కడనుంచి నేను ఎక్కడికీ పారిపోను' అని చెప్పుకుని నమస్కరించుకున్నాను. ఒక బావమరిది మాత్రం ముందుగా పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్ళిపోయాడు.. తొందరలోనే అతన్ని బయటకు తీసుకొచ్చాం. మేమందరం లాయర్ ని పెట్టుకొని వాదించుకుంటే, మేమే గెలిచాం. ఇప్పుడు ఇది చాలా చిన్న విషయంగా వున్నా అప్పుడు కొంత కాలం విపరీతమైన గొడవలతో మనశ్శాంతి లేకుండా, దుఃఖంలో కొట్టుమిట్టాడే వాళ్ళం. అలాంటి పరిస్థితుల్లో చాలా సురక్షితంగా ఒడ్డున వేశారు, సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయినాథులవారు. మనస్సు ప్రశాంతమైన తరువాత పారాయణలు చేసి వారికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నాను.

తరవాత కొన్నాళ్ళకి నేను సింగపూర్ లో వుద్యోగం చేయవలసి వచ్చింది. ఎందుకంటే నేను వైజాగ్ లో చాలా వ్యాపారాలు చేశాను. నాకు ఎవరి దగ్గర వుద్యోగం చేయడం ఇష్టం వుండదు. స్వయం ఉపాధి నా వుద్దేశ్యం. అలాగే చాలామంది నిరుద్యోగులైన కుర్రవాళ్ళందరిని నా దగ్గర పెట్టుకొని ఉపాధి కల్పించేవాడిని. అయితే ఒక సమయంలో నేను చేస్తున్న వ్యాపారంలో భాగస్వామిగా వున్నతను నన్ను మోసం చేసి ఊరొదిలి వెళ్ళిపోయాడు. అప్పుడు చాలా నష్టాల్లో కోరుకుపోయాను. దాని నుంచి బయటకు రావడం కోసం ఎవరో సలహా చెప్పే, సింగపూర్ వెళ్ళి, నాకున్న డిప్లోమా చదువుతో వుద్యోగం సంపాదించుకుని, రాత్రి కళాశాలలో ఇంజనీరింగ్ పూర్తిచేశాను. అప్పుడు ఒక మంచి కంపెనీలో వుద్యోగానికి దరఖాస్తు చేసుకున్నాను. అయితే నా పేరే వున్న, భారతదేశానికి చెందిన ఇంకొకతను కూడా అదే వుద్యోగానికి దరఖాస్తు చేశాడు. అతని పేరు నరసింహ,

నా పేరు నరసింహేశ్వర రావు. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ నాకు ఈ వుద్యోగం వచ్చే అవకాశం లేదు, ఎందుకంటే అన్ని అర్హతలు నాకన్నా అతనికే ఎక్కువ. అయినా చిత్రంగా నన్ను ఆ వుద్యోగానికి ఎంపిక చేసినట్లు చెప్పారు. కానీ అతని పేరు బదులు పొరపాటున నాపేరు వ్రాసారేమోనని సందేహం వచ్చి, నేను ఆ కంపెనీ వాళ్ళకి ఫోను చేసి, మీరు సరిగ్గా చూసుకున్నారా? నన్నే ఎంపిక చేసారా? అని అడిగితే, వాళ్ళు స్పష్టంగా మళ్ళీ వివరాలన్నీ చెప్పి మీకే వుద్యోగం ఖాయమైంది అని చెప్పారు. నా ఆశ్చర్యానికి అంతు లేదు. ఇది కేవలం శ్రీ బాబా వారి దయ! ఆ కంపెనీ వాళ్ళు ఫోను చేసే సమయానికి నేను శ్రీ సాయిలీలామృతము గ్రంథం పారాయణ చేస్తున్నాను. నేను సింగపూర్ లో 12 సంవత్సరాలు వుద్యోగం చేసి, పోగొట్టుకున్నవన్నీ తిరిగి సంపాదించుకున్నాను. కానీ నాకు లోపల ఏమాత్రం తృప్తి వుండేది కాదు. ఎంత సంపద వున్నా, ఇది కాదు జీవితం అనిపించేది.

ఆ తర్వాత ఆ వుద్యోగం వదిలి భారతదేశానికి వచ్చి, వ్యాపారాలు, వ్యవహారాలు అన్ని చక్కబెట్టుకొని, ఇంట్లోవాళ్ళతో 'నాకు పుణ్యక్షేత్రాలకు వెళ్లాలని వుంది' అని చెప్పి బయటకు వచ్చి, చాలా పుణ్యక్షేత్రాలు దర్శనం చేసుకున్నాను. ఆ క్రమంలోనే శిరిడి కి వచ్చాను. అక్కడ మన సంస్థ నిర్వహించే నిత్యాన్నదాన శిబిరానికి వెళ్లాను. అప్పుడు అక్కడివారు, గుమ్మళంపాడు పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి సన్నిధిలో వున్న నిర్వాహకులకు నా గురించి చెప్పడం, వారు నాతో మాట్లాడి అక్కడ సేవచేసుకునే అవకాశం వుంది, రమ్మని ఆహ్వానించడంతో నేను 'శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ దివ్య సన్నిధానము'నకు రావడం జరిగింది.

ఇలా సమర్థ సద్గురువు సాయినాథులవారు నన్ను 'అమ్మ' సన్నిధికి చేర్చారు. ఇంతటి అవకాశం కల్పించిన బాబావారికి శత సహస్ర కృతజ్ఞతాపూర్వక పాదాభివందనాలు తెలియజేసుకుంటున్నాను. ●

ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు

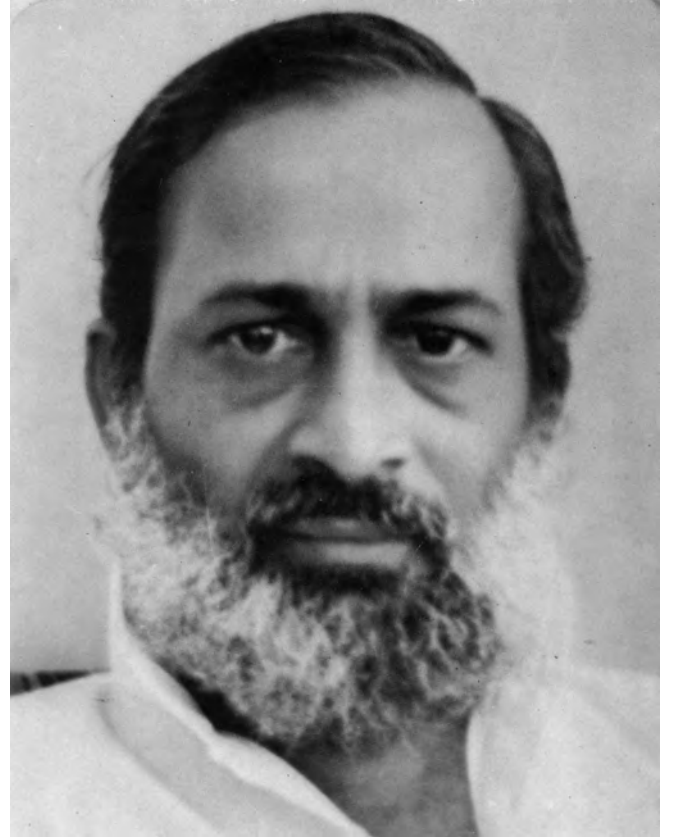
శ్రీ రఘురామరాజు, ఉదయగిరి

పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల లీలావైభవాన్ని ఉదయగిరి వాస్తవ్యులు రఘురామరాజుగారు ఈ విధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

నేను 1977 నుంచి 1980 వరకూ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి విద్యార్థిని. తరువాత కూడా వారితో నా అనుబంధం కొనసాగుతూనేవుంది. కొన్ని విషయాలు ‘శ్రీ సాయిమాస్టర్ స్మృతులు’ (మొదటి భాగం) లో ప్రస్తావించాను. ఇంకొన్ని విషయాలను మీతో పంచుకుంటాను.

నా వివాహ విషయం ప్రస్తావిస్తూ ఒకసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి, ‘మాస్టరుగారూ! నాకు వివాహం చేసుకోకుండా సాధన చేసుకుంటూ వుండిపోవాలని వుంది!’ అని లేఖ వ్రాశాను. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “జన్మతః జ్ఞానసంపన్నులైన రమణమహర్షి వంటి వారు తప్ప మిగిలిన అందరూ వివాహం చేసుకోవడం శ్రేయస్కరం. నువ్వు ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఎవరిని వివాహం చేసుకోవాలో మీ తల్లిదండ్రులతో కూర్చుని, చర్చించి, ఆలోచించుకో! ఏది ఏమైనా నీకు ఎక్కడ ఋణానుబంధం వుంటుందో, వెంట్రుక వాసి తేడా లేకుండా వారితోనే తప్పక వివాహం జరిగితీరుతుంది!” అని సమాధానం వ్రాశారు.

కానీ మా ఇంట్లోవారు నాతో ఏమాత్రం

సంప్రదించకుండా మా అత్తకూతురితో నా వివాహం నిర్ణయించి, శుభలేఖలు కూడా అచ్చువేయించి, అప్పుడు నాకు చెప్పారు! నేను ఆ శుభలేఖని తీసుకొని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి దగ్గరకు వచ్చి జరిగినదంతా చెప్పాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కాసేపు ఆ శుభలేఖని పట్టుకొని

క్షణకాలం కళ్ళు మూసుకుని, “ఏమి జరుగుతుందో తెలుస్తోందిలే!” అని ఒక కథ చెప్పారు. అది ఒక చిత్రమైన కథ. “ఒక సన్యాసి భగవంతుడిని గురించి తపస్సు చేస్తున్నాడు. తపస్సులో మంచి స్థాయికి వచ్చి ఒక ఆశ్రమాన్ని ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. ఆ సమయంలో ఒక అందమైన స్త్రీ వచ్చింది. ఆమెకు భర్త, పిల్లలు ఎవరూ లేరు. ఆమె, ‘మీ సేవ చేసుకుంటాను స్వామీ!’ అని అడిగింది. ఆమెను రానివ్వాలా, వద్దా?” అని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నన్ను అడిగారు. “మానవత్వంతో రానివ్వాలి కదా సార్?” అన్నాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మూడుసార్లు చప్పట్లు కొట్టి, పెద్దగా పకపకా నవ్వి “అద్ది! అద్ది! అద్ది!” అని మూడుసార్లు అన్నారు! ఇక నా జీవితం గురించి చెప్పక్కర్లేదు. ఆ వివాహం తర్వాత నాకు అన్నీ కరిన పరీక్షలే! అవి ఇప్పటిదాకా కొనసాగుతూనే వున్నాయి.

ఒకసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సత్సంగం పూర్తయిన తరువాత అందరికీ ఊది పెట్టి ప్రసాదం పంచుతున్నారు. నా దగ్గరకు రాగానే ఒక క్షణం పాటు నా వైపు చూసి రెండు సిగరెట్లు తీసి నాకు ఇవ్వబోతూ, “ఏమిరా! అందరికీ ప్రసాదం ఇచ్చాను. నీకేమో సిగరెట్లు ఇవ్వాలనిపిస్తోంది! ఏంటి సంగతి? సిగరెట్లు తాగుతున్నావా?” అని అడిగారు. నేను తటపటాయిస్తూ చిన్నగా తల ఊపుతూ, “రోజుకు రెండే తాగుతాను సార్!” అని చెప్పాను. “వెధవ! ఆ అలవాటు మానుకో!” అన్నారు. సరేనని అప్పటికి తల ఊపాను కానీ ఆ బలహీనత నన్ను చాలాకాలం వెంటాడింది. ఒకసారి ఈ విషయం ప్రస్తావిస్తూ నాకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఒక ఉత్తరం కూడా వ్రాశారు. “నువ్వు ఆ బలహీనత మానుకో! లేకుంటే తర్వాత నీకు అనారోగ్య సమస్యలు, కుటుంబంలో కలహాలు వస్తాయి. అప్పుడు బాబాను నిందించి ఉపయోగం లేదు!” అని హెచ్చరించారు. కానీ అప్పటికీ ఆ అలవాటు మానుకోలేకపోయాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు హెచ్చరించినట్లే నా వైవాహిక జీవితంలో చాలా ఒడిదుడుకులు వచ్చాయి.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందిన తరువాత కష్టాలు తట్టుకోలేక ఒకసారి పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి దర్శనానికి వెళ్లి, నా బాధలన్నీటినీ విన్నవించుకున్నాను. అప్పుడు వారు, “నీకు బాగా ఇష్టమైన పదార్థం వదిలేసి పారాయణ చేసి, నీకు ఎవరి వల్ల సమస్యలు వస్తున్నాయో వారిని తలుచుకుని విభూది పెట్టుకో!” అని చెప్పారు. నిజానికి నాకు బాగా ఇష్టమైనవి సిగరెట్లు. ఆ తర్వాత రసము, టీ ఇష్టము. కానీ సిగరెట్లు వదలలేకపోయాను. ఒకవేళ మా అబ్బాయి చేత

చీటీలు వేయించి తీయిస్తే బహుశా సిగరెట్ రాకపోవచ్చు అన్న నమ్మకంతో ఆ పని చేశాను. వాడు తీసిన చీటీలో సిగరెట్ మానమని వచ్చింది! పోనీ అప్పుడైనా ఇది పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి హెచ్చరిక అని దానిని పాటించానా అంటే అదీ లేదు! దానిని పక్కనపెట్టి 'రసాన్ని' మానేసి పారాయణ చేశాను. మరిన్ని కష్టాలు వచ్చాయి.

2007వ సంవత్సరం గురుపూర్ణిమకు ముందురోజున సాయిబాబా ఆలయం కమిటీవారు, “సార్! ఇక్కడ మనం శ్రీగురుచరిత్ర పారాయణ చేద్దాము” అని నన్ను ఆహ్వానించారు. మరునాడు ఉదయం స్నానం చేసి టీ త్రాగాను. పారాయణకు వెళ్తున్నాను కదా అని సిగరెట్ తాగలేదు. సాయంత్రం రెండు సిగరెట్లు ఒకటేసారి తాగుదామనుకొని శ్రీగురుచరిత్ర పారాయణ చేయడానికి వెళ్ళాను.

సాయంత్రం టీ తాగాక సిగరెట్ తాగాలనిపించింది కానీ ‘ఈరోజు గురుచరిత్ర పారాయణ చేశాము కదా, ఈ ఒక్కరోజు మానేసి, రేపు ఉదయం టీ తాగినప్పుడు సిగరెట్ తాగుదాం’ అనుకొని అప్పటికి మానుకున్నాను.

అదే రోజు రాత్రి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్వప్నంలో కనిపించి, నా నుదుటన బొటనవేలు నొక్కిపెట్టి చాలాసేపు వుంచారు. ఆయన ఏదైనా ప్రత్యేకంగా అనుగ్రహించాలనుకున్నప్పుడు అలాంటి చర్య చేసేవారు. ఆశ్చర్యం! మరునాటినుంచి నేను సిగరెట్ తాగడం పూర్తిగా మానేశాను! ఇప్పటికి 17 సంవత్సరాలైంది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి అనుగ్రహంవలన ఆ బలహీనత తొలగిపోయింది.

నాకు చాలాకాలం శిరిడి వెళ్లే అవకాశం రాలేదు. ఇంకా కొన్ని నెలల్లో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందుతారనగా 1989వ సంవత్సరంలో నేను వారిని, “నాకు శిరిడి వెళ్లాలని వుంది సార్!!” అని అడిగాను. “సమయం వచ్చినప్పుడు వెళుదువులే!” అన్నారు. ఏప్రిల్ లో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందారు. మే

నెలలో మా బంధువు ఒకతను శిరిడి వెళ్తూ నన్ను కూడా తీసుకెళ్ళాడు. నేను నా ఉద్యోగం కోసం నందదీపం దగ్గర 108 ప్రదక్షిణలు చేస్తానని మొక్కుకున్నాను. అక్కడ ప్రదక్షిణలు పూర్తిచేసుకుని బాబా దర్శనం చేసుకుని తిరిగి కోపర్గావ్ కు చేరాము. అప్పట్లో కోపర్గావ్ నుంచి రైలు బయలుదేరేది. ఇంకా సమయం వుండడం వల్ల నేను అటూఇటూ పచార్లు చేస్తూ వుంటే, ఒక అజానుబాహువైన వ్యక్తి పచ్చనిరంగులో నుదుటన నామం పెట్టుకొని నా ఎదురుగా కనిపించాడు. నాకు ఆయనను చూడగానే చాలా గౌరవభావం కలిగింది. నేను వెంటనే, “మీరు ఎక్కడినుంచి వస్తున్నారు స్వామీ?” అని అడిగాను. “నేను హిమాలయాలనుంచి వస్తున్నాను. మాది నాథ సాంప్రదాయం” అన్నారు. వారి ముఖం సరిగ్గా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి పోలికలతోనే వున్నది. శరీరం మాత్రం అజానుబాహువు. వెంటనే నేను వారిని ‘టీ తాగుతారా?’ అని అడిగి టీ ఇప్పించాను. కొంతసేపున్నాక ఆయన నాతో, “నువ్వు నందదీపం దగ్గర ప్రదక్షిణలు చేస్తున్నది, దర్శనం చేసుకున్నది, అన్నీ బాబా చూస్తూనే వున్నారు. నీ కోరిక తప్పకుండా నెరవేరుతుంది. నువ్వు వెళ్లిన వారం రోజుల్లో ఉద్యోగానికి సంబంధించిన ఇంటర్వ్యూ కార్డు వస్తుంది” అని చెప్పారు! నేను ఆయన మాటలకు అవాక్కయ్యాను. నిజంగానే నేను తిరిగి వచ్చిన వారం రోజులకు నాకు ఇంటర్వ్యూకి ఆహ్వానం వచ్చింది. ఆగస్టు 14వ తేదీన నేను ఉపాధ్యాయుడిగా ఉద్యోగంలో చేరాను. అలా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి అనంతరం నా వెనుకనేవుండి నా కోరిక నెరవేర్చారు.

నాకు ఇద్దరు అమ్మాయిలు, ఒక అబ్బాయి. వారందరూ జీవితాల్లో స్థిరపడ్డారు. నేను, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మాకు వేసిన బాటను అనుసరించడానికి శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తూ, వారి స్మరణతో శేషజీవితాన్ని గడుపుతున్నాను. జన్మజన్మలకూ పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల రక్షణ నాకు లభించాలని మనస్ఫూర్తిగా కోరుకుంటున్నాను. ●

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550

Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271

Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురుని పై విరచితమైన గ్రంథములు		పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బౌండ్)	₹499.00	మహాత్ముల ముద్దుబిడ్డడు	₹149.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹249.00	(రచన : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	₹149.00	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
శ్రీ దత్తావతార మహాత్మ్యము	₹75.00	(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
		మహా పురుషుడు	₹60.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు		(రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹249.00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్మృతులు -1	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్నిధి	₹249.00	(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్మ)	
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్మృతులు -2	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ పూజ	₹49.00	(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్మ)	
శిరిడీ హారతులు	₹15.00	ఆచార్య అమృత లేఖావళి	₹199.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్శనము	₹49.00	(సంకలనం : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	
శ్రీ సాయినాథ స్తవన మంజరి	₹10.00	మరో నంద దీపం	₹120.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00	మాస్టారు అమృత వాక్కులు	₹99.00
సత్సంగము - భజన	₹10.00	(రచన : శ్రీ సి.థామస్ రెడ్డి)	
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాణి	₹20.00		
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రథము	₹20.00		
(రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)			
		బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు		బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00	(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
శ్రీ తాజుద్దీన్ బాబా	₹75.00	బాలల సాయినన్నిధి	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00	(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00	బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురుపుగారు	₹75.00	(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ	₹75.00		
టిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00		
శ్రీ గురు సిద్ధారూడ స్వామి	₹99.00		
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక్)			
అవధూత శ్రీ చివటం అమ్మ	₹99.00		
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక్)			
		BOOKS IN ENGLISH	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు		Sai Baba The Master	₹249.00
ఏది నిజం?	₹49.00	Shri Guru Charitra	₹149.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00	Supreme Master	₹149.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00	Tajuddin Baba	₹149.00
పరిప్రశ్న	₹119.00	Sai Baba and His Teachings	₹149.00
		Children's Sai Baba The Master	₹80.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు		(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
ధ్యానయోగ సర్వస్వము	₹99.00		
బుద్ధ ధ్యాన పూదయము	₹49.00		
		BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
ఆధ్యాత్మికత - తత్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు		Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00	Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
ఆధ్యాత్మిక జాగృతి	₹199.00	Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
(రచన : పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ)		Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
		Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
ఇతర గ్రంథములు		Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00	Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00	Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
		Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
		Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
		Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
		Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
		Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
		Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
		Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
		Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

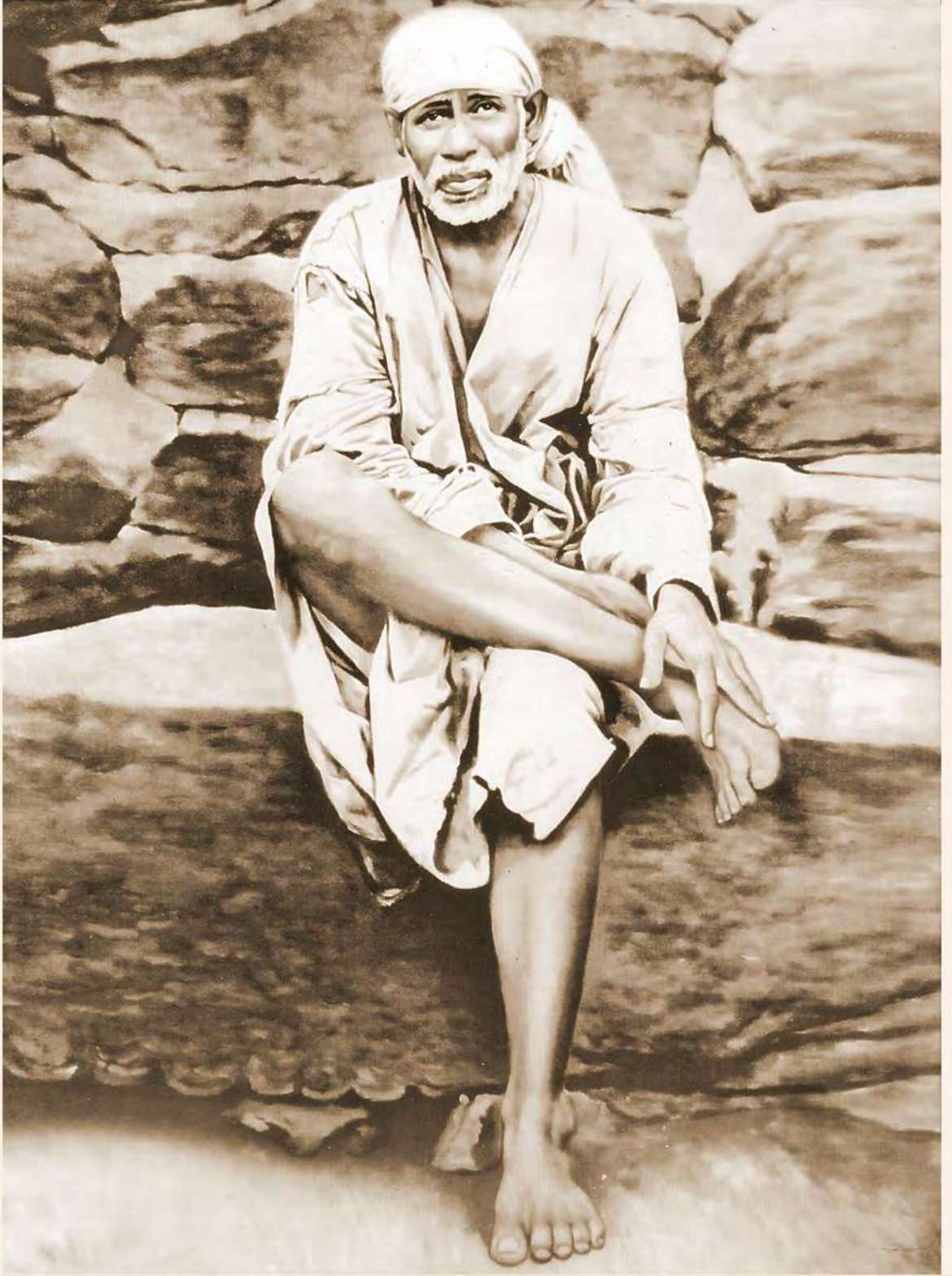

సెప్టెంబరు 14, 2025 ఆదివారము ఉదయము 10:00 గంటలకు 'శ్రీ గురు చరిత్ర గ్రంథ కృతజ్ఞతార్చన మహోత్సవము' సందర్భంగా శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ దివ్యసన్నిధానము, గుమ్మళంపాడులో గురు పుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతి గారు గ్రంథ పూజ చేశారు. అనేకమంది భక్తులు కూడ ఈ కార్యక్రమంలో శ్రద్ధాభక్తులతో పాల్గొన్నారు.

సెప్టెంబరు 16వ తేదీన, తిథి ప్రకారము పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా, గురు పుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు మాతృదేవి సమాధికి విశేష పూజ గావించారు. అనేకమంది భక్తులు ఇందులో పాల్గొన్నారు.

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.
Printed and published by Dr. R.S. Sasidhar on behalf of E. Vikramaditya and printed at Vanaja Printers,
Vijayawada and published at Sri Manga Bharadwaja Trust, Ongole (523002) - Editor: Dr. R.S. Sasidhar.
Postal Registration Number : Prakasam/16/2024-2026, Regd.No. 37926/83.

విజయదశమి

(శిరిడి సాయినాథ మహారాజ్ ఆరాధనా మహోత్సవము)

అక్టోబరు ౦౭, ౨౦౨౪